

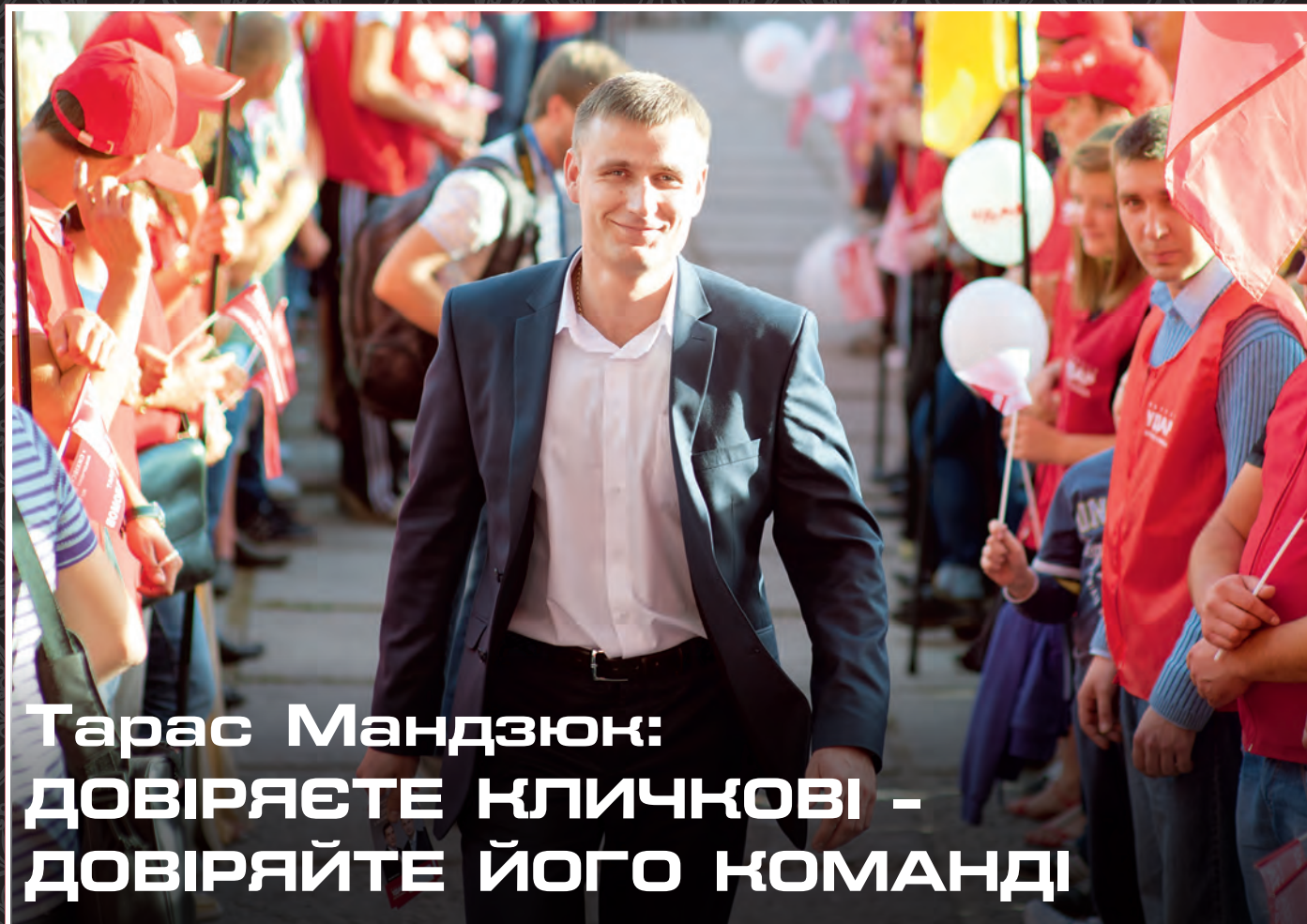

журнал справжнього чоловіка

#6(8) 2012

ЕГОІСТ

НЕ ДЛЯ ПРОДАЖУ

**Тарас Мандзюк:
ДОВІРЯЄТЕ КЛИЧКОВІ -
ДОВІРЯЙТЕ ЙОГО КОМАНДІ**

ОКТОБЕРФЕСТ

Найбільший
фестиваль у світі

ПОДОРОЖІ

Катманду:
там, де живуть боги

ГЕНДЕР

Наталка Карпа
про чоловіків

Моя гарантія спокою.
Мій сервіс

www.mercedes-benz.ua

(032) 251 42 41

Західно-Український автомобільний дім

Mercedes-Benz

Mercedes-Benz Е-Клас

Ви заощаджуєте

★

до **6 200 €**

Пакет «Бізнес плюс»

Пакет «Бізнес плюс» включає спеціальну пропозицію на наступні опції комплектації:

Мультимедійна система COMAND¹ Online з DVD-програвачем.

Система PARKTRONIC² включаючи пристрій полегшення паркування.

Автоматична коробка передач 7G-TRONIC PLUS³.

Пакет освітлення з системою головного світла Intelligent Light⁴ з біксеноновими фарами та світлодіодними фарами.

Спортивна лінія дизайну та комплектації AVANTGARDE⁵.

Електропідігрівання передніх сидінь.

Захист піддону двигуна.

* Акція діє з 1.04.2012 до 31.12.2012 в дилерській мережі Mercedes-Benz в Україні. Кількість акційних автомобілів обмежена. В акції приймають участь автомобілі виробництва з 01.03.2012 до 31.12.2012. Оплата в гривнях за курсом, що встановлюється продавцем на день придбання. Детальніше про пакет «Бізнес плюс» запитуйте у Вашого консультанта. ¹Команд Онлайн. ²Пактронік. ³7Г-Тронік Плюс. ⁴Інтеліджент Лайт. ⁵Авангард.

www.mercedes-benz.ua

(032) 251 20 23

Західно-Український автомобільний дім

Mercedes-Benz

ТЕМА НОМЕРА

СТОР. 12-17 >

ОКТОБЕРФЕСТ: НАЙБІЛЬШИЙ ФЕСТИВАЛЬ У СВІТІ

стор. 12 >

ПИВНІ ТА ВИННІ ФЕСТИВАЛІ ОСЕНІ

стор. 16-17 >

СУСПІЛЬСТВО

СТОР. 18-29 >

ТАРАС МАНДЗЮК: «ДОВІРЯЄТЕ КЛИЧКОВІ - ДОВІРЯЙТЕ ЙОГО КОМАНДІ»

стор. 22 >

ГРОШОВИЙ WISH LIST ЯК КЕРУВАТИ ВЛАСНИМИ ФІНАНСАМИ

стор. 24 >

ПРАВИЛА ЖИТТЯ НАТАЛКИ КАРПИ З ЧОЛОВІКАМИ

стор. 28 >

Директор: Остап Процик
Головний редактор: Всеволод Поліщук
Над номером працювали: Василь Крехівський
Микола Щепний
Ольга Ігнатова

Дизайн та верстка: Всеволод Деревачкий

Рекламний відділ: Зоряна Крачковська
Марія Коциба
Ігор Скворцов

Розміщення реклами: тел.: (032) 239-34-01

Спеціалізований журнал «Егоїст»

Зареєстрований у Міністерстві юстиції України
Свідоцтво серія КВ № 18262-7062
від 11.10.2011 р.

Адреса редакції та видавця: м. Львів,
вул. Героїв УПА, 73
Засновник: ТОВ «Егоїст Паблішинг»
Видавець: ТОВ «Егоїст Паблішинг»

Розповсюджується безкоштовно в елітних ресторанах, клубах, барах, готелях, клініках, автосалонах, фітнес-центрах і магазинах Львова.
Частина накладу потрапить на домашні адреси або безпосередньо з рук в руки найуспішнішим політикам і бізнесменам міста.

Наклад: 1000 примірників
Періодичність: 12 разів на рік
Підписано до друку: 23.09.2012 р.
Друк: Поліграф-сервіс

На обкладинці: Тарас Мандзюк
Фотограф: Микола Сенюк

Концепція та зміст журналу «Егоїст» є інтелектуальною власністю. Частковий або повний передрук матеріалів, а також інше їх використання або відтворення допускається лише з дозволу редакції. За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

**З ЧИМ УКРАЇНСЬКІ КЛУБИ
ПОВЕРНУЛИСЯ
З «БАЗАРУ»?**

стор. 32 >

ЗАХОПЛЕННЯ

стор. 30-55 >

**СКЕЛЕЛАЗІННЯ:
БОРІТЬБА
ЗІ СТРЕСОМ**

стор. 36 >

**ЩО СПІЛЬНОГО
У БІЗНЕСМЕНА
І ПРАСКИ?**

стор. 48 >

ВІДПОЧИНОК

стор. 56-73 >

**НЕПАЛ:
ТАМ, ДЕ ЖИВУТЬ БОГИ**

стор. 62 >

ДРІБНИЦІ ЖИТТЯ

стор. 74-83 >

**«Я КОХАЮ
СВОЮ ДРУЖИНУ.
І МЕНЕ ЗАВОДИТЬ,
КОЛИ ВОНА З ІНШИМ»**

стор. 80 >

від редактора

Не знаю, як вас, а мене завжди вражає впертість, із якою деякі багаті та знамениті чоловіки роблять такими ж знаменитими і своїх дружин. Міністри, начальники комітетів, просто зірки мистецтва й шоу-бізнесу чомусь дуже легко сприймають бажання своїх половинок «Я теж так хочу». Часом із цього виходять доволі цікаві музичні чи мистецькі проекти, такі як Асія Ахат. Можна довго сперечатися про

те, що вона вторинна і копіює Ванессу Мей, але все ж таланту у жінки не відбереш.

Проте набагато частіше з таких проектів виходять камалії і галліні, з яких народ переважно просто насміхається. От недавно ще й донька Григорія Суркіса Світлана вирішила стати співачкою, і її також підняли на клини користувачі Інтернету. Ще один привід для насмішок – «живопис» дружини керівника Адміністрації Президента Сергія Львовича Зінаїди Ліхачової. Та й «літературна» спроба скандальної журналістки Наталки Розинської, яка свого часу була протеже тодішнього голови обласної податкової у Львові Сергія Медведчука, а останнім часом згадувалася як «подруга» не менш скандального майора Миколи Мельниченка, викликає переважно істеричний сміх.

Колись я навіть відганяв думки про те, що така поведінка – ідіотизм. Намагався бути неупередженим, думав собі: «Ось одружишся, і сам побачиш, як то відмовляти дружині в її напризах». Але от подорослішав, одружився, а думки не змінив. Так, і справді, сім'я – найважливіша річ, і чоловік повинен дбати про неї усіма можливими способами. Однак чи є ознакою турботи, коли вочевидь доволі недурні чоловіки дозволяють своїм дружинам ставати об'єктами насмішок?

Думаю, насправді це не так. Як на мене, йдеться не про турботу про сім'ю, а навпаки. Чоловік, який через кар'єру чи бізнес не знаходить часу на справжнє спілкування, замість того, щоб допомогти жінці в тому, до чого у неї є талант, дати їй ту увагу, брак якої вона компенсує епатаннем суспільства, просто віднуповується. Ось тобі 20 тисяч, купи пісню, зніми кліп, будеш зіркою... Можете зі мною посперечатися, але це поведінка безвідповідальна. І чоловічою вона здається тільки на перший погляд.

Всеволод Поліщук

подія місяця

ФОРУМ. З 12 по 16 вересня у Львові проходив черговий Форум видавців – найбільша книжкова подія року в Україні. В рамках форуму відбувається ярмарок, проходять літературні фестивалі, зустрічі й дискусії з книговидавцями та авторами. Головний гість цьогоорічного Літературного фестивалю – DBC Pierre (Велика Британія), лауреат Букерівської премії. Значний інтерес викликали також зустрічі та автограф-сесії з українськими авторами Андрієм Курковим, Ірен Роздобудько, Ларисою Денисенко.

- ◆ Повне обслуговування підприємств
- ◆ Зберігання документів перед перевітками та на постійній основі
- ◆ Юридична підтримка під час перевірок
- ◆ Представництво інтересів у стосунках з контролюючими органами

- ◆ Відшкодування шкоди внаслідок ДТП
- ◆ Спадщина та ін. цивільні справи
- ◆ Шлюбний договір, розлучення, аліменти, поділ майна
- ◆ Оскарження дій, рішень державних органів
- ◆ Європейський суд з прав людини

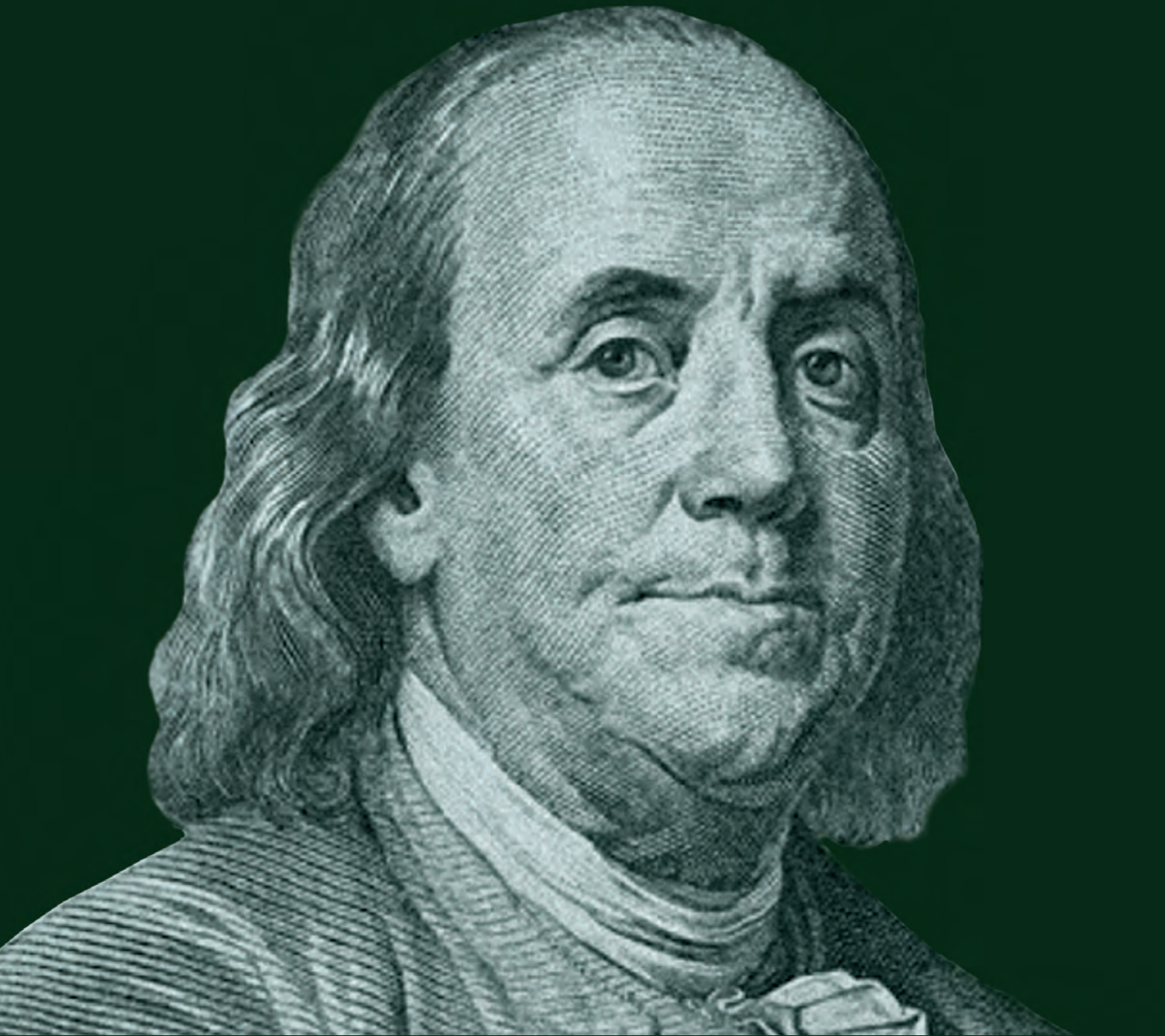

правова допомога
досвідчені юристи та адвокати

м. Львів, вул. Стороженка, 30
т. 067 6738518

ЕКСТРИМ. 22 вересня у Львові відбувся шостий Фестиваль активного туризму і дозвілля, організований туристичним клубом «Аргонавт-Манівці». Фестиваль має на меті пропаганду здорового відпочинку львів'ян та внутрішнього туризму у Львівській області, знайомство з видами екстремального туризму та дозвілля. Львів'яни змагалися у скелелазінні, велоспорті, паркурі, веслуванні та інших видах туристичного спорту.

ПИВО –
ЦЕ ДОКАЗ ТОГО,
ЩО БОГ ЛЮБИТЬ НАС
І ХОЧЕ,
ЩОБ МИ
БУЛИ ЩАСЛИВИМИ.

[БЕНДЖАМІН ФРАНКЛІН]

Міжнародний економічний форум

12 жовтня

Прес-центр стадіону «Арена Львів»

вул. Стрийська, 199

Форум під назвою «Стратегії. Інвестиції. Співробітництво» надасть можливість зустрітися з членами урядів східноєвропейських держав, політиками і фінансистами, експертами і лідерами міжнародного бізнесу. «Серед основних завдань форуму – обговорення питань сучасної економічної політики та перспектив трансформованої співпраці у Східній Європі», – стверджують у прес-службі Львівської ОДА. Серед доповідачів анонсують, зокрема, Віктора Януковича, Андрія Садового, експрезидента Латвії Унтіса Гульманіса, власника компанії «Галнафтогаз» Віталія Антонова, інших бізнесменів, політиків та експертів.

Детальніша інформація: www.lvivforum.com.ua

LVIV STREET ART

7 жовтня 2012

Парк культури ім. Богдана Хмельницького

Перший фестиваль вуличного мистецтва Lviv Street Art – це унікальний для Львова захід, що об'єднує вуличних музикантів, художників графіті, творців хенд-мейду та вуличних артистів, фаєристів, ходулістів, мімів та живих скульптур. Головним майданчиком фестивалю вуличних мистецтв Lviv Street Art буде Парк культури та відпочинку ім. Б. Хмельницького.

Реєстрація учасників на www.caytri.lvivstreetart.com

Міжнародний фестиваль сучасної музики «Контрасти»

28 вересня – 15 жовтня

Львівська обласна філармонія
вул. Чайковського, 7

Фестиваль «Контрасти» є одним з найстаріших і найвідоміших фестивалів сучасної музики в Україні. Його концепція – налагодження творчих контактів між українськими та зарубіжними музикантами. Завдяки цьому «Контрасти» протягом багатьох років є своєрідною Меккою для розвитку різних генерацій українських композиторів і виконавців. Але й численні зарубіжні музиканти із задоволенням прагнуть взяти участь у «Контрастах».

Детальна програма фестивалю: www.philharmonia.lviv.ua

Конгрес підприємців «Призма24»

6 жовтня

Конференц-зал Українського католицького університету
вул. Хуторівка, 35 а

«Призма24» допоможе вам знайти партнерів та необхідні зв'язки, перейняти цікавий досвід, поспілкуватися з успішними людьми. Конгреси підприємців проходять з 2010 року у найбільших містах України: у Києві, Харкові, Львові, Дніпропетровську, Донецьку та Одесі. Запрошено представників малого та середнього бізнесу, керівники та власники компаній.

ПАН ТАО

ресторан
східної кухні

*Відпочинь
у захистку
персикового саду!*

КОРПОРАТИВНІ ВЕЧІРКИ, БЕНКЕТИ,
ДНІ НАРОДЖЕННЯ, ВЕСІЛЛЯ,
ДІЛОВІ ЗУСТРІЧІ ТА ПЕРЕГОВОРИ
НА НАЙВИЩОМУ РІВНІ.

В РЕСТОРАНІ «ПАН ТАО» ВАС ПРИЄМНО ЗДИВУЄ
ОНОВЛЕНЕ МЕНЮ КИТАЙСЬКОЇ КУХНІ ТА НОВИНКА
СЕЗОНУ – ВИШУКАНА ЄВРОПЕЙСЬКА КУХНЯ!

79035, м. Львів, вул. Кримська, 28
тел. (032) 225-77-40, факс (032) 225-77-30
моб. 096 716-74-15

ПОДІЯ ЖОВТНЯ
КОНЦЕРТ
SCORPIONS

27 жовтня, 19:00
Велотрек СКА

The Final Sting Tour 2012 – турне, яким легендарні SCORPIONS завершують музичну кар'єру. Друга частина The Final Sting Tour охопить три українські міста, зокрема і Львів. В рамках турне група представить видовищне шоу, яке вони готували кілька років.

Рівно через 45 років після заснування найуспішнішої німецької рок-групи всіх часів – SCORPIONS – Клаус Майне, Рудольф Шенкер і Маттіас Ябс вирішили підвести підсумки їх вражаючої історії, анонсувавши прощальне світове турне.

Перша частина туру під назвою Sting in the tail викликала величезний резонанс серед української публіки і ажіотаж у ЗМІ. Саме тому SCORPIONS прийняли рішення включити Україну в гастрольний маршрут 2012 року. Друга частина прощального туру отримала назву The Final Sting, програма складатиметься виключно з суперхітів.

НАЙБІЛЬШИЙ ФЕСТИВАЛЬ У СВІТІ

Якщо ви все ще думаете, що гарно попиту пивка – означає відкупорити холодну пляшечку в тісній компанії або влаштувати чисто чоловічі посиденьки в барі – значить, ви ніколи не бували у Мюнхені наприкінці вересня. Саме першого місяця осені тут починається найбільше свято у світі, незважаючи на його назву (Октоберфест – буквально «Жовтневе свято»). До речі, найбільше свято у світі – не перебільшення, а факт, підтверджений записом у Книзі рекордів Гіннеса.

Від весілля - до суперфесту

...Мабуть, ніхто не міг передбачити, що весілля баварського кронпринца Людовіка та його нареченої, принцеси Терези, матиме продовження на понад два століття. Тоді, у жовтні 1810 року, німці просто хотіли бучного свята. І вони його влаштували. З безкоштовним пивом для всіх та кінними скачками. Два століття потому Октоберфест – так

назвали тоді святкування шлюбу короначних осіб – це 26 гектарів пива, баварських сосисок, смажених курчат, брецлів, пряників, атракціонів та інших неймовірних розваг. Атмосфера свята поглинає одразу і не відпускає навіть місяць потому. Тут зустрічаються люди різних культур, національностей та політичних поглядів. Вони сідають разом за один стіл та замовляють пиво – і вже за годину кращих друзів годі й шукати!

Як пити з літрового кухля

Більшість новачків, отримавши своє пиво в літровому кухлі, намагаються пити його так само, як зі звичайної гальби: затискають в долоні ручку і перекидають до себе однією рукою. У завсідників Октоберфесту це викличе посмішку, до того ж, не втримавши балансу, можна пиво розхлюпати. Мюнхенці ж радять просунути чотири пальці поміж ручкою і кухлем так, щоб вони захоплювали саме кухоль, а потім затиснути верхню частину ручки між великим та вказівним пальцями. Не буде нічого злого, якщо перших кілька ковтків ви зробите, притримуючи гальбу ще й іншою рукою.

ЩО ВАРТО ЗНАТИ, ІДУЧИ НА ОКТОБЕРФЕСТ

Коли:

Цього року – з 22 вересня по 7 жовтня.

Де:

На площі Візен в Мюнхені.

Як добратися:

Найзручніше – літаном. Зі Львова можна летіти щодня, крім вівторка, без проблем можна дістатися до Мюнхена авіарейсами з Києва, Жешува чи Кракова. Їхати власним авто завсідники Октоберфесту не радять: все одно місто настільки переповнене, що скористатися ним навряд чи вийде. Та й який сенс у цьому під час пивного фестивалю? Пересуватися ж у

місті не проблема: потяги та метро їздять що 10 хв до 2 ночі на вихідних та до 1.00 у будні.

Де поселитися:

Прихильники бюджетно-екстремального варіанту обирають величезне кемпінгове містечко Талькірхен. Завсідники ж, які люблять комфорт готелю, переважно розмірковують над такими варіантами: максимально наближений до площі Візен тризірковий Senator, який розташований просто біля фестивальної території та Mariandl – у сусідньому кварталі, або ж елітні Jaeger's та Wombat's, до яких дістатися на хвилину 15 довше, але сервіс та умови набагато кращі.

Октоберфест у цифрах:

6 МІЛЬЙОНІВ

відвідувачів щороку приїжджає на Октоберфест

12 ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ

стільки персоналу обслуговує захід

7 МІЛЬЙОНІВ ЛІТРІВ

пива випиваються на фестивалі

100 ТИСЯЧ

сидячих місць пропонують відвідувачам

600 ТИСЯЧ

смажених курчат з'їдають відвідувачі фестивалю

500 000 000 ЄВРО

складає оборот двотижневого святкування

Не пивом єдиним

Після одного чи двох «масів» (так називають літровий кухоль, а пиво подають тут лише у таких), танців під традиційну музику, братання зі своїми багатонаціональними сусідами можна залишити багатотисячну палатку і з головою поринути в інші розваги (в прямому сенсі цього слова). Окрім пива Октоберфест славиться ще й своїми шаленими атракціонами. Наприклад, колесо огляду заввишки 50 метрів, з якого можна навіть побачити Альпи. Американські гірки, де тебе перевертає вниз головою і кидає в різні боки. 66-метрова вежа вільного падіння зі швидкістю 80 км/год. Все це просто неможливо не спробувати! А ходячи від одного пивного павільйону до іншого, від атракціону до атракціону, натрапляєш на баварців чи гостей з Австрії або Швейцарії у національних костюмах та духові оркестри.

Секрет бантика

До речі, про баварські національні костюми. У Мюнхені в них ходить кожен п'ятий, а на Октоберфесті аж рябить в очах від традиційних німецьких шкіряних шортів та різнобарвних жіночих спідничин. До слова, бант, який зав'язують на поясі жіночого костюма, має свій секрет: якщо він праворуч – значить, дама заміжня, а якщо ліворуч – то вільна. Доволі часто, між іншим, костюм із зав'язаним ліворуч бантом тутешні дами вдягають не просто так, тому чоловікам, які приїжджають на фест без пари, варто приділяти увагу їхнім туалетам.

Утім, на святі можна познайомитися не тільки з німцями, але й з такими ж гостями Баварії, як і ви. Наприклад, всістися поряд з австрійцем і виявити, що він бував в Україні. «В Одесі в мене вкрали паспорт, – розповідає австріяк. – Але наступного року я планую відвідати Київ!» Ну не екстремал?

Ярослава Кобинець

ЩО ВАРТО ЗНАТИ, ЇДУЧИ НА ОКТОБЕРФЕСТ

Пиво

Його можна спробувати у 14 павільйонах. До участі у фестивалі допускають лише 6 мюнхенських пивоварень: Spaten, Augustiner, Paulaner, Hacker-Pschorr, Hofbrauhaus, Loewenbrau, які готують пиво спеціально для Октоберфесту. Таке пиво варять довше, воно має солодкий смак та міцність від 5,2 до 6 %. За традицією, якість напою перевіряють таким способом: дерев'яну лавку обливають пивом, на неї сідає декілька людей в шкіряних штанах. Коли вони одночасно встають, лавка має піднятися із ними.

Родзинка

Цікавою особливістю є крадіжки гальб, які за останні роки стали чи не найпопулярнішим видом «спорту» на фестивалі. Через це слунба безпеки може перевірити будь-кого на предмет наявності порожньої гальби у сумці, тому від спокуси варто утриматися.

Розваги

Октоберфест пропонує великий вибір розваг: катання на каруселях, американських гірках, чортовому колесі. Також там ви зможете покуштувати фірмові баварські страви – смажену курочку по-баварськи, кренделі, білі мюнхенські сосиски, свинину та рибу, запечену на паличці. Головною та невід'ємною частиною фесту є пиво.

Сімейне свято

Фестиваль призначений для відвідування з дітьми – окрім безлічі атракціонів та розваг для дітей ви ще й отримаєте знижки у сімейні дні. На Октоберфесті діє таке обмеження: діти до 6 років можуть знаходитися на території фестивалю до восьмої вечора, а діти від 6 до 16 років можуть бути довше, але в супроводі дорослих.

Підготувала Юлія Заяць

Щороку Октоберфест відвідує чимало знаменитостей з усього світу. У 2009 найпомітнішими V.I.P.-гостями свята були футболісти мюнхенської «Баварії». Мірослав Клозе прилучав до місцевих традицій італійця Луку Тоні та француза Франка Рібєрі. Щоправда, вже за рік тодішній головний тренер баварців Луї ван Гааль заборонив гравцям відлучатися на фестиваль.

У 2010 вся увага папараці була прикута до українського боксера Володимира Кличка і його тодішньої дівчини – американської актриси Хайден Панеттьєрі. Хайден добряче насмакувалася бурштинового напою, танцювала і роздавала на диво багато інтерв'ю. А от Володимир з пивом більше позував, ніж пив його: спортивний режим. Те саме можна сказати й про топ-модель Клаудію Шифер. Вона вже багато років не пропускає жодного Октоберфесту, але пиво – то для фото, а не для задоволення. Фігуру Клаудія Шифер береже досі...

Роман Онишкевич,
головний редактор газети «Новий погляд»

Перше враження від Октоберфесту – неймовірний шок. Такої кількості людей я не бачив ніде, навіть у Києві в 2004, під час революції. Це справді вражає. Другий шок – це побачити стільки п'яних німців. Притому п'яних неймовірно, всупереч усім стереотипам. Нас це дуже здивувало: по-перше, нібито строгі люди, а так впливаються, по-друге, як можна бути такими «ніякими» від самого пива? А ще дивно, як ці кілька мільйонів п'яночух людей можуть за тиждень не влаштувати жодної бійки. Тут ніхто не реагує на те, що хтось десь когось випадково штовхнув чи наступив комусь на ногу. Усміхаються і йдуть далі.

Дуже грамотно працює поліція. Вона просто непомітна. На людей, які вже такі «вбиті», що йти не можуть, не реагують. Щось роблять тільки тоді, коли хтось починає блювати. До таких відразу підбігають поліцаї та медики, кладуть на носі й підключають крапельницю, щоб зняти інтоксикацію. Бачив ситуацію, коли якась жіночка перебрала, медики несли її на ношах, а поліцаї ішов поруч із мискою, щоб вона могла туди блювати.

Що можна порадити новачкам Октоберфесту? По-перше, обов'язково побувати на відкритті. Парад, на якому виступають представники пивоварень, неймовірно яскравий, музика дуже весела, атмосфера бомбова. По-друге, спробуйте зарезервувати собі столик у павільйоні наперед. Окрім павільйонів, на фесті пиво можна випити тільки в двох точках, а без резервації всередину потрапити дуже важко. Нам це вдалося тільки двічі за тиждень, до того ж один раз нас попередили, що маємо менше години. А саме в павільйоні найвеселіше, гуляють собі кілька тисяч людей, «відриваються на повну», жіночки такі колоритні танцюють на столах, всі співають. Тільки їсти я б порадив не на самому фестивалі, а в довколишніх ресторанах. І дешевше, і якісніше, і спокійніше. Закуску, на відміну від пива, тут можна купити на кожному кроці.

Також варто побувати на атракціонах, чортові колеса, польоти на ланцюгах – все це дуже весело, а після наших «луна-парків» дуже комфортно і якісно. Ми, окрім того, ще побували на могилі Степана Бандери. Це всього за 20 хвилин їзди від фестивалю. До речі, могила Бандери включена в стандартну екскурсію місцевим цвинтарем поряд із німецькими знаменитостями.

ПИВНІ ТА ВИННІ ФЕСТИВАЛІ ОСЕНІ

Фестиваль вина у Лімасолі

30 серпня – 9 вересня

Будучи одним із найбільших виробників вина, Кіпр традиційно відзначає свято, присвячене цьому алкогольному напою, на яке збираються як місцеві мешканці, так і численні туристи. Протягом одинадцяти днів гості можуть насолоджуватися винами, народними гуляннями, піснями й танцями, і навіть взяти участь в процесі виготовлення. При цьому кіпріоти просто перед вами вичавлюють виноград старовинним способом – ногами.

Бельгійський Півний Уїк-енд 2-3 вересня

Традиційно відбувається у брюссельському сквері Гранд Плейсс. Півні гурмани Бельгії та інших європейських держав приїжджають сюди, щоб скуштувати кращі сорти пива, які з особливою гордістю представляють 30 заводів. Поціновувачі рекомендують обов'язково спробувати пиво марок Leffe і Maes, а також монастирське пиво AbbeyBeer, вишневе пиво під назвою Kriek і малинове Frambois. Фестиваль набагато демократичніший, ніж Октоберфест, але й додаткових розваг тут менше. Все зосереджено на пиві.

Міжнародний фестиваль вина у Будапешті 12-16 вересня

Свято починається 12 вересня у Будапештській фортеці. На фест запрошено понад 200 виноробів із 15 країн, а почесними гостями є угорські винороби з регіонів Карпатського басейну, що знаходяться за межами Угорщини, зокрема й з українського Закарпаття. Крім вин та страв, не омине увагою і культурні програми: на двох сценах очікують справжній парад зірок з Європи, а у неділю ввечері програму завершує концерт віртуозів циганської музики.

Дні винороба у Чехії 18-20 вересня, 26-27 вересня

18-20 вересня у замку Мельник і 26-27 вересня у замку Карлштейн у Чехії відбуваються свята виноробів. Окрім дегустації вин, тут також проходять ярмарки ремесел, костюмована хода та конкурси феєрверків. Дістатися і до Мельника, і до Карлштейна доволі просто, півгодини з Праги потягом чи автобусом.

Великий пивний фестиваль Денвера 11-13 жовтня

Традиція проведення Великого пивного фестивалю Денвера бере початок з 1982 року, збираючи щороку понад 20 000 любителів пива. Відвідавши фест, можна з гордістю розповідати своїм друзям і знайомим, що побував на пивному святі з найбільшим вибором сортів пива. Тут буде важко відшукати пиво, виготовлене за стародавніми рецептами і традиціями, однак представники гігантських пивоварних заводів запропонують вам свої найкращі сорти. Неодмінно потіште себе пляшкою істинно американських сортів Budweiser, Coors, Samuel Adams.

Сармантиль (свято Божеоле)

Третій четвер листопада

Сармантиль – фестиваль, присвячений появі молодого вина Божеоле. За традицією, центральне місце святкування – маленьке містечко на північ від Ліона – Божо (Beaudeau), яке й дало назву цьому вину. Щороку тисячі місцевих жителів і туристів приїжджають сюди на ніч дегустації, танців, пісень, феєрверків. Свято починається після дегустації регіональних вин. З фанелами з виноградної лози урочистий хід виходить на міську площу, де вже встановлені бочки з молодим вином. Рівно опівночі вибивають корки, під хмільні струмені божеоле нуво підставляються келихи, бокали й кували, і нове божеоле починає щорічні мандри по Франції та всьому світу.

Міська влада у патовій ситуації

Львів – унікальне місто з унікальною владою. Уже роками тут дивовижним чином видають газету міської ради «Ратуша», яка постійно опонує міському голові. Така свобода слова якимсь хлопцям з Єнакієва чи Манківки в голові б не вкладалася, а от у нас це цілком можливо. Як то кажуть, «тільки ві Львові»...

Але це ще не межа. У нас ще й цілком автономно одна від одної можуть існувати міська рада (депутатський корпус) і мерія (міськвиконком). Найяскравішим доказом такого існування в різних вимірах став звіт мера, який з п'ятої спроби, просто як у пісні групи «ВіаГра», таки прозвучав у сесійній залі Ратуші. Стислий виклад 207-сторінкового документа у виконанні Андрія Садового слухали хіба що його соратники з Республіканської християнської партії. Всі інші читали газети, писали есеєски, «травили» анекдоти, але тільки не слухали. Правда, перед тим вони мали можливість звіт почитати в повному варіанті. Але все ж очевидно, що переважна більшість депутатів міської ради не мають бажання виявляти ані найменшої поваги до мера. При цьому міський голова навіть не намагається робити вигляд, ніби хоче, щоб звіт хтось слухав.

Отак і живуть, депутати самі по собі, мер сам по собі. Холодна війна вже явно на рівні максимального «моро-

зу». Розбиратися, хто винен, можна ще довго. Але факт у тому, що за великим рахунком у Львові немає цілісної влади, від чого місто постійно потерпає. Мер регулярно вете ухвали міської ради, депутати регулярно «валять» ініціативи мера. Усі роблять вигляд, ніби так і має бути. Час від часу звучить слово «відставка», але відразу ж і губиться у коридорах Ратуші. Хоча, наприклад, за визнання звіту незадовільним проголосували 63 депутати, себто більше, ніж 2/3 голосів, потрібних, аби відставити мера.

За класикою жанру, в будь-якому нормальному суспільстві такий рівень недовіри до мера мав би вилитися у його відставку. Голосів же не бракує. Але в нашому випадку наврод чи таке відбудеться. Хоча б тому, що всі розуміють: в разі відставки за Садового знову проголосує більше, ніж за опонентів. Але при цьому постав на вибори депутатський корпус – і він також мало відрізнятиметься від чинного. Отаким от парадокс львівської політики, що починається з львівського виборця, який з розумним обличчям голосує за одну людину на мера, і за її жорстких опонентів – у депутати. А їм і добре: рада завжди може звалити вину на проколи міського голови, міський голова завжди може кивати на депутатів. І головне ж, що формально вони і не брешуть...

Форум не для галочки

«Хто ходить на Форум видавців?», – спитав мене нещодавно співробітник. Довелося віджартувуватися, мовляв, на Форум ходять або люди, які працюють у видавничому бізнесі, або «інтелігенція», якій соромно на питання «Чи ходив ти вже на Форум?» зізнаватися, що ні. У цьому теж унікальність Львова – часом формалізм підходу до культурно-мистецьких акцій зашкалює, а звання «культурної столиці» надмірно тисне на голови тим, хто має бути її, столиці, обличчям. Навіть якщо їм уже давно нецікаво, і все побачено та почуто.

Утім, похід на цьогорічний Форум переконав, що все-таки у такому сприйнятті частка перебільшення дуже і дуже велика. Можливо, виною цьому приїзд ДіБіСі П'єра – справді зірки першої величини на світовому рівні. Можливо, те, що цього року видано кілька насправді цікавих книжок, які масштабно презентовані були уперше саме на книжковому форумі. Наприклад, «Львівська гастроль Джими Хендрінса» від Андрія Куркова – саме слово «Львів» у поєднанні з таким відомим автором мало спричинити ажіотаж, і він таки був. Можливо, просто пощастило потрапляти у правильний час.

Факт, що насправді людей, які прийшли на Форум просто покрасуватися, як кажуть на вулиці «поторгувати обличчям», було не дуже багато. Звісно, треба зробити поправку на вибори, які спричинили «десант» політиків, що займалися саме вищеописаними речами. Але це – побічний ефект, який навряд чи може применшувати важливість події саме для книголюбів. Цьогорічний Форум видавців справді привабив переважно тих, кому були потрібні книжки. Частина також полювала на автографи – але й це цілком нормальна річ на такому заході. Львів'яни перестали робити вигляд, що ми найлітературніше місто України і почали справді багато читати? Схоже, що так. І це приємно.

Антін Бандера

ДіБіСі П'єр (фото LUFA)

(фото LUFA)

Прекрасна емансипантка

До 120-річного ювілею першої жінки-офіцера та національної героїні у Львові побачить друком світ книжка «З-під знаку Стрільця: Олена Степанів-Дашкевич у світлинах, документах та спогадах»

*Ти одна за зростом – рівня,
Станьмо ж до брови узбрів'ям!*

Володимир Маяновський

Жінці – професійній військовичці світ тепер не дивується. Однак на початку ХХ ст. це багатьма сприймалося за сміливий виклик патріархальним устоям, що звужували суспільну активність жінки правом трьох «Н», обумовлюючи її місце біля кухні, дітей та церкви.

Народжена 7 грудня 1892 року у родині священика села Вишнівчика тепер Перемишлянського району на Львівщині, Олена Степанів усім своїм життям спростувала багато сексистських упереджень, доклавшись до утвердження жіночої емансипації та тендерної рівності. А ще – до емансипації національної!

Вродливиця із гімназійною освітою та музичною підготовкою, яка належала до перших «пластунів» і «сонілон», поєднуючи опанування історії та географії у Львівському університеті із спортивним вишколом та змістовним життям академічної спільноти, свідомо готувала себе для інтелектуального служіння національним інтересам. Ще у березні 1912 р. юна Степанівна на рівних опонувала Пілсудському щодо визвольної місії бригад самооборони, а в грудні на нараді жіноцтва у переповненій залі «Сокола-Батька» на секції студенток доповідала про обов'язкову участь жінок у політичному житті, про їхню працю на випадок війни. І коли вибухнула Перша світова війна, що багатьом європейським народам подарувала шанс на здобуття власних держав, Олена Степанів без вагань кинулася у вир боротьби, будучи морально готовою спростувати всі суспільні упередження щодо участі жінок на рівні із чоловіками боронити свій рідний край.

Степанівна бачила свою місію – «За Україну, за її долю, за честь і славу, за народ!» – у лавах стрільцтва. Хоч представниць прекрасної статі туди не брали, для неї особисто зробили виняток, при тому зауважили, що товариство Січових Стрільців має стати вишколом для старшин. У січні 1914 р. сформувалося ще одне товариство – Січові Стрільці! під головуванням студента-правника Романа Дашкевича. У цьому товаристві не відмовляли й жінкам (іх серед добровольців було 33 особи).

Фотографія Олени Степанівни з російського полону, зроблена війсьним кореспондентом «Русского Слова» Сергієм Мамонтовим (1915 р.)

Олена Степанів на вул. Козацькій, 11А (1958 р.)

З початком війни Степанівна працювала в мобілізаційному пункті УСС, потім домоглася участі в бойових діях, дбайливо опікуючись своїми підлеглими. У військовому однострої була надзвичайно симпатичною, мундир та довга шабля із старшинською портупеєю додавали їй своєрідного шарму. За мужність у боях під Комарником, Маківкою та Болеховом прекрасна емансипантка здобула медаль «За хоробрість». Але в той час, як її слава хорунжкої УСС перейшла у народні пісні, для Степанівни настала чорна пора російського полону, що його довелося відбувати в далекому Ташкенті. Визволена «Червоним Хрестом», поверталася додому через Москву, Петербург, скандинавські країни та Берлін і Відень, ставши сенсацією європейської преси та виступивши промоутером українських національних змагань.

По поверненні знов активно долучилася до військово-політичного життя Галичини, зголосилася до УГА, була в Головній військовій управі, а пізніше Начальній команді, брала участь у переговорах, готувала Листопадовий зрив, боролася за українську владу у Львові та за його межами. Як четарка та ад'ютантка сотника Остапа Луцьного, пройшла бойовий шлях від Львова до Старокостянтинова. У подільському «чотирикутнику смерті» захворіла на висипний тиф, одужавши, деякий час навчалася у Кам'янець-Подільському університеті, працювала референтом преси в Державно-му секретаріаті закордонних справ ЗУНР.

Після поразки української революції у листопаді 1919 р. через Румунію та Угорщину Степанівна прибула до Відня, де продовжила навчання в університеті, захистила дисертацію «Розподіл і розвиток суспільства в старій Русі до половини XIII ст.», здобула ступінь доктора філософії, вийшла заміж за полковника Армії УНР Романа Дашкевича. По поверненні до Львова вона утверджується як науковець і педагог, працює в українському кооперативному русі.

Під час нацистської окупації Степанівна допомагала військовополоненим, яких тримали в концтаборах недалеко від Львова та у львівському шпиталі для військовополонених, написала книжку «Сучасний Львів», зазнавала погроз від бойовиків АН, які готували її убивство, та незважаючи на небезпек, послідовно виступала проти польсько-української ворожнечі. У 1944 році, коли західноукраїнська інтелігенція покидала рідні терени, вирушаючи на пошуки еміграційного прихистку, Степанівна свідомо залишилася зі своїм народом. І, як стверджував її син, відомий історик Ярослав Дашкевич, ніколи, попри всі лихоліття, що випали на її долю, не шкодувала про своє рішення.

Восени 1944 року Олена Степанів очолила відділ економічної географії у Львівському відділенні Інституту економіки Академії наук, була доцентом Львівського державного університету та Інституту радянської торгівлі. 1946 року академічні установи гуманітарного профілю у Львові ліквідували, а українських учених зви-

нували в тому, що саме вони – натхненники та ідеологи українського підпілля. Відомих науковців, серед них і Олену Степанів, вивезли до Києва. На третій рік «почесного» київського заслання вона опинилася на вулиці без засобів до життя.

Повернення до Львова не принесло радості: не знайшлося для неї праці, МГБ розпрацьовувало версію зв'язку Степанівни з генералом «Тарасом Чупринкою» (Романом Шухевичем), а провокаційне вбивство Ярослава Галана стало приводом для жорстоких репресій проти української інтелігенції. У грудні 1949 р. Олену Степанів та її сина Ярослава арештували й засудили на ув'язнення у сталінських концтаборах. Повернувшись до Львова 1956 р., оселившись на вул. Козацькій, 11 а. Звідси Степанівну через 7 років провели в останню путь до Личаківського цвинтаря. Тепер громадськість намагається створити на вул. Козацькій меморіальний музей Степанівни, виходячи із того, що «слава Україні» настане тоді, коли буде слава її Героям.

Організатори музею просять фінансово-сприяти у випуску книжки про Олену Степанівну, обіцяючи, що доброчинці будуть згадані у ювілейному виданні із великою подякою. Із допомогою можна зголошуватися за тел. 067-672-12-92 (Вікторія Садова – автор і керівник проекту створення меморіального музею Степанівни).

Тарас Мандзюк: «Довіряєте Кличкові - довіряйте його команді»

Подолання корупції, знищення злочинного режиму управління владою та захист конституційних прав українців – першочергові завдання, що ставить перед собою Тарас Мандзюк. Підприємець, економіст за фахом – свою політичну діяльність розпочав декілька років тому. Сьогодні він кандидат в народні депутати у 118 виборчому окрузі від партії «УДАР Віталія Кличка». Як Тарас Мандзюк разом з партією «УДАР» планує долати кризу в країні – у розмові з молодим політиком.

– Чому Ви вирішили балотуватися саме у 118 виборчому окрузі?

– Як відомо, округ №118 – це Пустомитівський район Львівської області, Личаківський і частина Шевченківського районів Львова. Я впевнений, що політик на виборах не може представляти район, який він не знає, в яко-

му не проживає, не знайомий з його людьми, їхнім життям та проблемами. Депутат від мажоритарного виборчого округу повинен бути близьким до громади. Я балотуюсь від цього округу саме тому, що знаю його, так би мовити, зсередини. Я народився, виріс і досі проживаю в Пустомитівському районі, в селі

Поршна. Тому знаю багато проблем округу і впевнений: їх можна вирішити. Я знаю, як можна забезпечити гідне життя мешканцям мого округу. Тому на вибори іду від політичної партії «УДАР Віталія Кличка», оскільки мене і команду УДАРу об'єднує спільна мета: життя в Україні за європейськими стандартами.

– Ви сказали, що знаєте, які проблеми є у Вашому окрузі, тож що конкретно плануєте зробити для своєї громади у Верховній Раді, чи бачите Ви шляхи подолання існуючої кризи в країні?

– Насамперед, хочу зазначити, що я, як молодий політик, відстоюю принципи нової, європейської політики. Основними засадами якої є чесність та прозорість. Перше моє завдання та усієї команди УДАРу – це побороти тотальну корупцію, яка принижує гідність і права кожного українця та мешканців мого округу. Я хочу, щоб люди поруч, з якими я виріс і живу, жили за європейськими стандартами життя – це високі зарплати та пенсії, захист прав громадян, рівність усіх перед законом, вплив громадян на прийняття рішень у державі, рівні можливості для всіх.

Окрім цього дуже важливо вберегти людей від чиновницького свавілля і надати їм пряму можливість керувати владою. Законопроект, який підтримали 150 тисяч осіб, повинен розглядатися першочергово. Громадяни на референдумі зможуть скасовувати рішення органів влади та місцевого самоврядування, а також відправляти у відставку голову місцевої держадміністрації, керівників міліції та податкової, прокурора, суддю. Настав час людям власноруч керувати своєю державою. У нашому виборчому окрузі, як і у всіх інших, є ще безліч проблем, миттєво їх не вирішити. Та хочу зауважити, що я у Верховну Раду йду не малювати паркани чи перекривати дорогу, ми разом з УДАРом йдемо до ВР створювати таку систему, щоб це робили ті служби, для яких це є основним обов'язком.

– Ви говорили про подолання корупції. З нею вже борюся не один політик, проте реальних результатів українці не побачили. У вас є план дій, за яким можна зруйнувати корупційний лад?

– Подолання корупції – справа не одного дня, проте цілком реальна. Весь мій план дій зафіксований у передвиборчій програмі. За нею я звітуватиму перед громадою і запевняю: поступово під час мого депутатства біля кожного пункту програми з'являтиметься напис «зроблено». Спершу потрібно провести люстрацію чиновників усіх рівнів. Деякі посадовці відверто засиділись у своїх кабінетах. А на скільки вони

встигли збагатитися, і думати страшно. Хочу наголосити, що я йду в Парламент не для того, щоб керувати, а щоб працювати. Пора цю філософію перейняти усім держслужбовцям. Зрозуміти, що вони працюють для народу. Чиновники, причетні до будь-яких корупційних дій, не дивлячись на прізвисько чи звання, повинні бути звільнені та мусять нести за свої вчинки відповідальність. Закон написаний для всіх, і за мандатом чи посадою від нього не сховався.

Потрібно нарешті встановити справедливість. Необхідно ввести жорсткі форми покарання за корупційні дії. Відповідальність за них повинна бути неухильною. Контроль здійснюватимуть незалежні антикорупційні комітети. Потрібно відкрити для громадян інформацію про доходи людей, які при владі. Чи не основний пункт нової, якісної та європейської політики – саме прозорість у будь-яких діях.

Давучи їм ще один шанс, більшість з нас може втрати свій єдиний – на безтурботне дитинство для власних дітей, гідну роботу у зрілому віці та заслужену й спокійну старість.

– Ви балотуєтесь від партії «УДАР Віталія Кличка». Пригадайте момент, коли Ви вирішили вступити в цю політичну силу, що стало поштовхом до цього кроку?

– Насправді причин обрати УДАР було мало. Ще до цього мені випала нагода відвідати інші країни. І коли в мене запитували звідки я, то повинен був довго пояснювати, що таке Україна. Проте все ставало зрозумілим, коли я назвав, що українцями є брати Клички. Мені дуже приємно бути частиною партії, лідером якої є Віталій Кличко. В той час, коли наша держава своєю прогресивністю та розвинутою демократією ніде не прославлялася, він ж весь світ примушував говорити про Україну своїми спортивними досягненнями.

Багато хто закидає нашій партії молодість та недосвідченість. Проте хочу зауважити, що УДАР – це поєднання перспективи з неабияким досвідом. Чого варті лише особи, такі як Валентин Наливайченко, Марія Матіос чи Віктор Пинзеник. Отож, молоді партії УДАР є з ним по-

радитись і в кого вчитися. А те, чим мене найбільше привабила партія УДАР – наша політична сила яскраво продемонструвала усім на початку передвиборчої компанії. Чіткість у своїх поглядах та діях. Ми чітко і відверто говоримо вже зараз, з ким будемо об'єднуватися, проти кого боротимемося. Усі кандидати-мажоритарники пройшли попередню люстрацію, відтак в партії залишились лише ті, хто може відстоювати інтереси народу, хто ніколи не зрадить ідей, які відстоює партія, та найголовніше, ті, про кого народ знає усю правду і, як результат, їм довіряє. Жорстка опозиційність, чіткість і категоричність у своїх діях, саме така політична сила необхідна Україні зараз.

– На тлі загальної зневіри у політиках та виборах зокрема, хотілося б почути, чого очікуєте Ви від цих виборів?

– Той стан зневіри, у якому зараз перебуває країна, – справа рук політиків, що обіцяли і не виконували. Перше слово, яке спадає на думку, щоб охарактеризувати нинішню владу – це цинізм. Можновладці не лише не приховують своїх величезних статків, дорогих машин, а й хизуються ними. Варто лише переглянути телепередачі на центральних українських каналах. Розтрачаючи державні кошти на влаштування власного життя, вони вірять у свою безкарність. Тож на цих виборах зміни нам просто необхідні. Хочу закликати людей прийти на виборчі дільниці та зробити свідомий вибір справжнього українця.

Життя надто коротке для того, щоб давати другий шанс тим, хто вже був при владі та своїх обіцянок не виконав. Тому що, даючи їм цей ще один шанс, більшість з нас може втратити свій єдиний – на безтурботне дитинство для власних дітей, гідну роботу у зрілому віці, та заслужену й спокійну старість. Закликаю усіх дати шанс тій людині, яка все своє життя тримала слово і заявляла про Україну на весь світ. Віталій Кличко ніколи не підводив своїх прихильників. Закликаю вас повірити не лише в особистість Кличка, а й в тих, хто його представляє, кому довірив це робити він. Лише об'єднавши усі свої сили та висловивши свою цілковиту підтримку гідній політичній силі, ми разом зуміємо подолати чинну владу та її злочинний ренім.

Микола Середич

ГРОШОВИЙ WISH LIST

Як керувати власними фінансами

Визначте, що є пріоритетнішим — смартфон, але сьогодні, чи будинок, але за кілька років

Витрачати гроші вже й негайно на те, що хочеться чи краще почекаати і здійснити амбітнішу мрію згодом? Як знайти баланс між нагальними бажаннями та втіленням стратегічних планів, що вплинуть на все життя? Про те, як правильно керувати своїми грошми, розповідає кандидат економічних наук, доцент Кафедри міжнародних економічних відносин ЛНУ ім. І. Франка Лілія Українець у блозі на mybank.ua.

Чим би ви зайнялись, якби не треба було дбати про гроші? Ви б пішли з роботи? Почали подорожувати? Переселилися б у інше місто або країну? Писали б книги? Вирощували сад? Присвятили життя благодійності? Брали б участь у мотогонках? Зайнялися б політикою?

Помилки в управлінні своїми грошми тому, що не ставлять перед собою довгострокових фінансових цілей. Якщо не існує чіткого розуміння, що покупка, наприклад, нової моделі мобільного телефону віддаляє рішення значної фінансової задачі – придбання будинку, відпустки закордоном – то немає ніяких стимулів утримуватися від одномоментних трат.

Визначати свої цілі легко. Візьміть аркуш паперу і ручку, розділіть його на чотири колонки та підпишіть їх «Довгострокові цілі», «Середньострокові цілі», «Короткострокові цілі», «Поточні завдання».

Довгострокові цілі

Уявіть, що у вас немає ніяких проблем з грошима. Як ви уявляєте своє життя через 10 чи 20 років?

Де ви живете? Чим займаєтеся? Подумайте над цими питаннями хвилини п'ять.

Коли ви визначитеся чітко зі своїми мріями і бажаннями, запишіть їх у колонку «Довгострокові цілі». Тепер варто вирішити, яким чином їх можна досягти.

Середньострокові цілі

Після того, як ви виписали кілька глобальних завдань свого життя, запитайте себе – що треба зробити, щоб їх втілити. Потрібно поміняти роботу або зовсім піти з неї? Вашій родині доведеться переїхати? Треба отримати додаткову освіту? Накопичити певну суму грошей? Що потрібно зробити, щоб довгострокові цілі стали реальністю впродовж наступних десяти років? Якими мають бути основні кроки?

Всі ваші дії випишуйте в колонку «Середньострокові цілі».

Короткострокові цілі

Тепер, коли ви знаєте основні завдання свого життя, а також усвідомлюєте, які кроки треба здійснити для їх виконання, обмірнуйте, що слід зробити впродовж наступного року, щоб розпочати подорож до своєї мрії. Перший крок – це і є короткострокові цілі.

Хоча ви ставили собі глобальні завдання, не обмежуючи себе в грошах, тим не менш, саме гроші повинні бути визначальним фактором при обмірковуванні короткострокових цілей. Чим раніше ви закладете фінансову основу, тим легше буде реалізовувати ваші довгострокові плани. Якщо основна мета – переїхати в іншу країну, то короткостроковими цілями повинні стати збільшення і

примноження заощаджень в тій країні, в якій ви живете зараз.

Поточні завдання

Останнє питання, яке варто собі задати: «Що я можу зробити просто зараз, щоб наблизити реалізацію моїх довгострокових планів?». І це, швидше за все, найважче питання. Хіба може щось, що ви зробите сьогодні, вплинути на глобальні завдання? Насправді, на них впливає все, що ви робите!

Щоразу, коли ви купуєте новий диск з грою або ще один костюм, ви, по суті, негласно погоджуєтеся з тим фактом, що бажаний будиночок на березі моря відсувається трохи далі. Кожного разу, коли ви йдете в дорогий ресторан, реалізація вашої мрії відсувається на день, або два, або три.

Це не означає, що ви повинні забути про задоволення і присвятити все життя зароблянню грошей для світлого майбутнього. Але якщо ви пам'ятаєте про кінцеву мету, то це допоможе вам втримати правильний баланс між «задоволеннями зараз» і «задоволеннями потім».

Власне, якщо у вас є чітка кінцева мета, набагато легше приймати правильні фінансові рішення. Якщо ви плануєте все життя працювати 5 днів на тиждень, а на вихідних «зависати» з друзями в барі (в такій меті, зрештою, немає нічого поганого), то, швидше за все, вам не доведеться сильно міняти свої звички. Але якщо ваші мрії є трохи амбітнішими – варто узгодити з ними ваші витрати.

Лілія Українець

КУДИ ЛЬВІВ'ЯН ВЕЗУТЬ МАРШРУТКИ? ВПЕРЕД В ЄВРОПУ ЧИ НАЗАД У СРСР?

Усіх українців можна поділити на дві категорії: ті, хто прагне жити, як у Європі, і ті, які хочуть повернутись в СРСР. В радянські часи хочуть ті, котрі скупили за хлібом за 7 копійок і проїздом в автобусі за 5. В Європу ж прагнуть ті, кому до вподоби тамтешні стандарти життя: сервіс на найвищому рівні, зарплати в євровалюті. Так вже склалося, що наші люди придумали ще один варіант: вони хочуть життя, як в Європі, за цінами, як в СРСР.

Давайте, до прикладу, поглянемо на львівський транспорт та ціни на проїзд у ньому. Нещодавно Львовом почали курсувати нові автобуси ЛАЗу, такого ж формату закордонні автобуси MAN та інші, які за зовнішнім виглядом та технічними характеристиками нічим не відрізняються від європейських. Звісно ж, і в експлуатації вони дорожчі, ніж звичайні «жовті маршрутки». Умови покращились, при цьому ціна на проїзд для львів'ян не збільшилась. Враховуючи ще й вартість пального, стає дивно – як перевізники ще можуть провадити цей бізнес? Таке саме запитання задавали і європейці, які, приїхавши до Львова на Євро-2012, були задоволені рівнем послуг та станом автобусів, що їх довозили до стадіону. Проте вони були вражені низькою вартістю проїзду. Адже в Європі користування громадським транспортом значно дорожче, враховуючи, що ціна пального така ж, як і у нас.

Візьмемо нашого близького сусіда, країну ЄС – Угорщину. Вартість одного квитка на проїзд у міському транспорті Будапешта складає 320 форинтів, це десь 1,02 євро. При цьому ціна дизпалива в середньому 1,4-1,45 євро. Як бачимо, різниця невелика. Майже 1:1. Схожа ситуація була в Україні і за часів СРСР: проїзд 5 копійок, а літра пального – 6-7. Тобто перевезення однієї людини практично покриває витрати на 1 літру пального. У наш час же ціна в Україні на дизпаливо приблизно 1 євро, а на проїзд – 20 євроцентів. І тут спів-

відношення 1:5. При такій взаємозалежності взагалі важко зрозуміти як фірми-перевізники ще в змозі працювати при таких цінах на проїзд та пальне. А ще якщо відняти від загальної кількості пасажирів усіх тих, хто має право безкоштовного проїзду? То що ж робити? Як знайти вихід з ситуації? А його таки потрібно шукати! Адже фінансова політика має бути такою, щоб можна зі сторін залишилась задоволеною: і замовник на перевезення (міська виконавча влада), і перевізник, і пасажир.

Як варіант можна спробувати вирішити проблему з пільговими категоріями. Пільговиків і справді дуже багато. Якби кожен з них платив хоча б по 1 гривні за проїзд, тобто 50% від вартості, це б частково зняло фінансове навантаження з перевізника. Але ж де пенсіонерам-пільговикам взяти ті гроші при такій мізерній пенсії? Для цього необхідно запровадити на законодавчому рівні державну адресну допомогу пільговикам, яка покривала б їхні витрати на проїзд.

Гостра проблема у Львові і з курсуванням міських автобусів у вечірній час. Доїхати в усі кутки міста після 21-22 години складно. Частіше люди не мають іншого виходу, ніж платити 30-50 грн за послуги таксі, або ж йти декілька годин пішки, що доволі небезпечно. Цю про-

блему можна вирішити також, до того ж нескладними маніпуляціями – підвищивши вартість проїзду автобусом вдвчі після 21:00, до чотирьох гривень. Пасажирам не довелося б переплачувати за таксі, а перевізники могли б працювати не у збиток, а вийти на позитивний відсоток рентабельності від вечірніх рейсів. Схожа система вже запроваджена в Дніпропетровську, де проїзд в денний час коштує 3 грн, а у вечірній – 4 грн, тобто на 1 грн більше. Усі сторони задоволені.

Серед перевізників існує думка, що, враховуючи ці два фактори, можна залишити теперішню ціну на проїзд, тобто 2 гривні, але за умови, що вартість пального залишиться на існуючому рівні. Інакше не за горами підняття цін для усіх, що неодмінно понесе за собою «повстання» львів'ян. А цього не хоче ніхто: ні перевізники, ні пасажир. То напевно все-таки варто шукати компроміс і по-європейськи прислухатись одне до одного – владі до потреб громадян та перевізників, а громадянам і перевізникам з розумінням й повагою ставитися одне до одного. Тоді якщо не маршрутка, то зручний комфортабельний автобус, неодмінно доведе нас, як не до Європи, то вже точно додому!

Іван Смішно

ЧОЛОВІЧА ЗУБНА ЩІТКА ДЛЯ ЧОЛОВІЧОЇ УСМІШКИ

...Як завжди Шерлок Холмс прокинувся о 6.15, зробив декілька дихальних вправ і пішов приймати водні процедури. Все в його житті стояло на місцях, а тіло мало хорошу м'язову пам'ять. Рука потягнулась до звичного місця, де стояли зубна щітка та паста, але пальці не знаходили знайомих предметів... «Отакі... – подумав Холмс, – Нуди могли дітись мої речі? Хтось чужий побував у мене вдома?» Шерлок був розгублений. А виявляється, це місіс Хадсон вирішила почистити його взуття вне розлізлого, старою щіткою...

Своє знайомство з читачами я би хотіла розпочати з простої та близької теми як для лікарів, так і для пацієнтів – зубні щітки, пасти та профілактичні процедури. Ця тема об'єднує всіх. Бо в кожного з нас є один ритуал, який виконують всі – зранку ми чистимо зуби.

Дуже цікавим є той факт, що чищення зубів – не винахід XX століття. Виявляється, за багато років до нашої ери неандертальці використовували палички для очистки зубів. І навіть зараз деякі племена Африки та Азії мають такі щітки. Це гілки дерева *Salvadora persica*. Якщо декілька хвилин розжовувати його деревину, волокна стають м'якими та пухкими. І таким чином перетворюються на зубну щітку. А листя та коріння використовують для лікування малярії.

У світі існує 12 методик чищення зубів. Основними є три: БАС-техніка (це колові, вимітаючі рухи), Штільман – вертикальна чистка, Чатерс – вертикально-колова очистка. Дуже популярною стає зараз Solo-техніка, яка передбачає очищення кожного зуба окремо. І власне вона має понад 2000-літню історію, описану вище.

Щоразу на прийомі пацієнти мене питають: «Як і чим чистити зуби? Якою пастою?» тощо. Можу з упевненістю сказати, що чистити зуби треба м'якою щіткою. Чому?

Проблемні ділянки в ротовій порожнині – це контактні поверхні зубів та місце переходу зубів у ясна. Це місця скупчення їжі, мікроорганізмів та зубного каменю.

Але зранку ми всі поспішаємо, і тому чищення зубів триває у нас 30-60 сек максимум і виглядає, як розмазування зубної пасти по зубах. Тому щітка повинна бути м'якою, щоб нею можна було зробити кругові, масуючі рухи, які дозволяють знищити зубний наліт та безболісно промасувати ясна.

У середньому в звичайних щітках є 600 щетинок, проте цього недостатньо, щоб щітка була м'якою. Краще, щоб було від 3000 до 6000 щетинок. Є декілька виробників, які почали випускати такі щітки: Jordan, Parodontax, Curadent, Edelwhite.

Стосовно зубних паст, то вони теж бувають різні: лікувальні, профілактичні, відбілюючі та дитячі. Вони відрізняються вмістом активних речовин, абразивністю та періодом застосування. Велику увагу треба приділяти дитячим пастам. Оскільки діти ковтають пасту, які мають хороший смак,

треба уважно дивитись на складники та на вміст фтору, який повинен бути набагато меншим, ніж у «дорослих» пастах або відсутній взагалі. Норма фтору для дорослої людини на день – 2 г (включаючи харчування, воду, пасту). Надмірний вміст цього хімічного елемента викликає різні захворювання.

Чистити зуби треба зранку та ввечері. Зранку – перед сніданком. Тоді зуби гладкі та мають захисний шар, що запобігає прикріпленню та утворенню м'якого нальоту. Існує ще одна процедура очищення зубів – це професійна чистка. Її проводять у стоматологічному кабінеті лікарі або гігієністи. Вона включає «розбивання» зубного каменю ультразвуковими насадками, очистку та шліфування поверхні зубів ручними інструментами (кюретами), полірування спеціальними пастами, що знімають чутливість зубів, та очищення пігменту спеціальною содою, що подається під високим тиском у спеціальному пристрої. Іноді ця процедура потребує декількох повторень.

Щоб життя Ваше було з усмішкою, не забувайте приходити до своїх лікарів-дантистів два рази на рік.

З повагою та найкращими побажаннями
Ірина Нривко

**ЖІНКИ
ПРО
ЧОЛОВІКІВ**

Вирішила зібрати усі запитання журналістів про чоловіків у одну статтю. Скажу чесно, не на всі і не завжди я прямо відповідала. Не дуже люблю говорити про особисте, про мої стосунки з чоловіками, але цього разу – читайте!

ПРАВИЛА ЖИТТЯ НАТАЛКИ КАРПИ З ЧОЛОВІКАМИ

Кохання з першого погляду...

Ніколи не думала, що можу закохатися з першого погляду... Нещодавно сталось... Тепер знаю точно, що можу!

Які чоловіки подобаються?

Глянцеві «симпатяжки» зі сторінок модних журналів мене не приваблюють, а от чоловіки з хорошим тілом, в діях яких можна побачити справжні прояви маскулінності – це моє!

З чим Ви би порівняли чоловіків?

Чоловіки – ті ще фрукти. Тому в красивих мужчинах, як і в красивих яблуках, – головне, щоб вони всередині не були гнилими.

«Хороші хлопці» чи «погані хлопці»?

Спочатку нас запрошують в кіно на бойовики та екшн, а потім, будьте добрі, доведіть, що ви хоча б віддалено схожі на Джеймса Бонда. «Погані хлопці» – це моя карма. «Карма Карпи», а що... Непоганий заголовок для моєї першої книги... про чоловіків.

Яка Наталка Карпа в стосунках з чоловіками?

На кухні – добра господиня, в ліжку – розкішна левиця, в гостях – справжня красуня, розумниця і неперевершена дружина... І, борони Боже, переплутати ці ролі ;)

За яких обставин Вам добре і без чоловіків?

Є свої плюси, коли не маєш постійного бойфренда. Сніданок навою, обід – з бізнес-партнером, вечера з

новим коханим – і фігура збережена, і справи вирішені, і по супермаркету носитись з пакетами не потрібно.

Наталка Карпа і чоловіки... Біг на довгу дистанцію?

У мене не було короткотривалих стосунків. Для цього, напевно, треба бути схожою на лампочку, яка вмикається і вимикається. Я – швидше комп'ютер, який перезавантажується.

Спільне життя з чоловіками подобається чи лякає?

Якщо довго живеш разом з чоловіком, ви стаєте ніби однією людиною. У вас з'являються спільні інтереси, звички... І от ти вже не помічаєш, як ви разом їсте його улюблений сир, і ти вибігаєш за молоком в його футболці з крутим принтом.

Як щодо пропозицій руки та серця від чоловіків?

У мене була можливість одружитися у 18-19, потім ще була пропозиція вийти заміж у дорослішому віці. Як бачите – на безіменному пальчику все без змін. Ні про що не шкодую. Просто тоді одруження – це було ще не моє, і, можливо, поруч були не на 100% мої чоловіки.

На чому будують Ваші стосунки з чоловіками?

Перш за все, на довірі. Якщо ти вже говориш «я тебе кохаю», то це тебе зобов'язує. Хоча б до того, щоб виправдати цю довіру.

Наталка Карпа готує чоловікам, чи чоловіки готують для Карпи?

Я голосую за варіант №2! Так якось склалось, що всі мужчини в

моєму житті страшенні гурмани, а ще люблять червоне вино. Чоловіки з червоним вином – це взагалі мій фетиш.

Розмір має значення?

Дуже важливо, що у чоловіка в штанах, але не менше значення має й те, що у нього в голові:) Я за вдалі поєднання!

Якщо Наталка Карпа – книга... Якою вона буде для чоловіка?

Пригодницьким романом. Я ж казала, що люблю «поганих хлопців». До речі, про книги, скільки не даєш можливостей чоловіку «читати себе», однозначно мають бути пропущені сторінки, які скаються, щоб з часом він міг до них повернутись. Головне – зробити закладки на важливих моментах та довести чоловіка до потрібного абзацу.

Ідеальний чоловік...

Я не знаю такого, і, в принципі, ніколи не шукала. Думаю, мені було б з ним страшенно нудно! Ніколи не шукала в чоловіках якоїсь ідеальності, ні в чому. Ідеальність=самотність. Мені більше подобаються половинки, які складаються! Взагалі люблю, коли все складається.

Поруч з ким Наталка Карпа бачить своє майбутнє?

«Літо пройде, осінь за ним, а там – зима не за горами... Хто мені скаже, що буде з ним? Хто мені скаже, що буде з нами?» Не хочу загадувати наперед, у часу краще виходить все розставляти на свої місця... Хоча... Я бачу себе щасливою поруч із щасливим чоловіком. Хай буде так!

ЗАХОПЛЕННЯ

СТОП. 30-55 >

Вулиця імені Кузі

Почнемо про захоплення трохи нетрадиційно. Не зі спорту, а з музики. Бо й подія – не надто традиційна. Як сказав один музикант на Facebook: «Якщо в українському райцентрі вулицю можуть назвати на честь Кузьмінського, то може, не все так погано у цій країні...»

Саме так, для шанувальників культового гурту «Брати Гадюкіни» є чудова новина. До 50-ліття від Дня народження Сергія Кузьмінського – лідера легенд українського року – у місті Мостиська відкривають вулицю на його честь. 3 жовтня автору неофіційного гімну міста «Приїдь до мене у Мостиська», Кузі мало би виповнитися 50 років. 2 жовтня у Мостиськах його іменем буде названо одну з вулиць у новому кварталі. Офіційне відкриття вулиці та концерт пам'яті Сергія Кузьмінського відбудеться у п'ятницю 5 жовтня у центрі Мостиськ на площі Ринок. У концерті візьмуть участь «Супер Вуйки», «King Size», «Гич оркестр» та колишні учасники «Братів Гадюкіних».

От що значить нетривіальна думка. Коли ще до Мостиськ приїжджало стільки шанованих рокерів?

«Карпати» не програли в футбол

Але й футбол, зокрема й оспівані тими ж «Гадюкінами» «Карпати», не оминеш. По-перше, варто відзначити, що команді, попри сумні прогнози, пішла на користь зміна тре-

нера. Так, наразі не все гаразд із обороною, ще не вражають форварди, але принаймні середню лінію болгарський фахівець Ніколай Костов потрохи відживив. А відтак і певна стрункість у гру команди повертається. І з дисципліною стає краще. Чого вартий хоча б той факт, що навіть Даушвілі вже може відіграти цілий матч без червоної картки (вболівальники зрозуміють...). Результати поки що нестабільні, але гра є...

По-друге, почесний президент Петро Димінський нарешті оголосив про втілення давно обговорюваної ідеї «народної команди». Пам'ятаєте, «Егоїст» писав про «побудову галицької Барселони»? Навряд чи саме та стаття спонукала пана Димінського до активніших дій, але зараз саме «Барсу» він ставить у приклад «Карпам» у зв'язку з рішенням, яке офіційно назвали «доленосним». Управлінські повноваження клубом передали вболівальникам команди. Про це свідчить договір, укладений з Громадською організацією «Завжди вірні», яка є, по суті, напівофіційним фан-клубом «Карпат». Правда, якщо подивитися на реальне втілення ідеї, можна побачити, що воно далеке від того, що працює в Каталонії. Вболівальники не стають акціонерами клубу. Вони лише «регулярно готуватимуть пропозиції та формуватимуть вимоги щодо діяльності клубу» і передаватимуть їх керівництву. Генеральним директором залишиться Ігор Дедашин, почесним президентом і надалі буде Петро Димін-

ський. Відповідно, поки що маємо лише красиву обгортку, в яку можна вкласти будь-яку начинку, яку сприйматимуть чинні керівники ФК «Карпати». Чи захочуть вони справді ділитися владою – покаже час.

Єврокубки - смуга чорна, смуга біла...

Тим часом українські команди у єврокубках тішать уболівальників через одного. Після «гри», яку продемонструвало «Динамо» із ПСЖ, хіба лінійний не питає: «Коли ж Суркіс вижене Сьоміна?». Щось більше коментувати про той матч просто не хочеться. Як можна говорити про гру, якщо не було предмета для обговорення? «Шахтар» потішив уболівальників більше, але й суперник був не настільки сильним. До того ж, у донецчан, які все літо ледве не силою втримували в команді Вільяна, схоже, додасться ще один головний біль. Адже немає сумнівів, що до зими за такої гри з'являться заманливі пропозиції і в Мхітаряна. А замінити його наразі нема ким. Але поки це радше приємний головний біль.

Переміг і «Дніпро», вже у Лізі Європи, що стало значно більшою несподіванкою. До гри представники голландського ПСВ поводитися доволі зверхньо, за що гірко поплалися, отримавши два «сухі» голи. Схоже, перемога дніпропетровців – чисто тренерська. Рамос обіграв Адво-

ната, на відміну від суперників, гравці «Дніпра» чітко знали свій маневр та передбачали, що робитимуть голландці. От і дочекалися своїх нагород. У схожому стилі грав і «Металіст» проти «Байера», однак здобув тільки нічию. Утім, 0:0 на виїзді проти фаворита групи – результат непоганий.

Обидві українські команди в ЛЄ мають тепер добрі шанси вийти зі своїх груп та продовжити боротьбу в Європі навесні. Цілком імовірно, що там до них приєднаються і «Динамо» та «Шахтар». Хоча донецчани можуть і за плей-офф у Лізі чемпіонів поборотися. Головне, щоб Мхітарян не зупинявся, а інші підтягувалися до рівня Генріха.

Є ним пишатися

А от хто насправді приємно дивує – це українські паралімпійці. Вони на своїх іграх виступили набагато звитяжніше, аніж основна олімпійська збірна. 84 медалі – 32 золотих, 24 срібних і 28 бронзових, та четверте підсумкове місце. І це в країні, де для неповносправних нема умов не те щоб спортом займатися – просто повноцінно жити. Тут би пандуси до всіх держустанов та магазинів поробили... Тим відчутніший цей результат і тим більша повага цих людей, які борються не тільки з собою та з суперниками, але й з банальними умовами життя.

Роман Борисюк

З ЧИМ УКРАЇНСЬКІ КЛУБИ ПОВЕРНУЛИСЯ З «БАЗАРУ»?

Огляд трансферного літа в українській Прем'єр-лізі

Попри те, що літнє трансферне вікно в українській футбольній Прем'єр-лізі закрилося 1 вересня, головний трансфер не лише цього сезону, а й, можливо, за всю історію українського чемпіонату відбувся вже 25 вересня. Адже пройшов перехід не футболіста, а тренера, на який, звісно, обмежень в часі нема. Мова про підписання тренерського контракту між Олегом Блохіним та «Динамо». Та, залишивши цей «трансфер» «за дужками», все ж згадаймо, яких новачків українським командам принесло це міжсезоння і хто з них вже встиг себе проявити, а хто й розчарувати. Зрозуміло, всіх згадувати нема сенсу, можливості, та й потреби, але найзнаковіші постаті «Егоїст» своєю увагою таки не омине.

Мігель Велозу («Дженоа» – «Динамо» Київ)

Ніко Кранчар («Тоттенхем» – «Динамо» Київ)

Марко Девіч («Металіст» – «Шахтар»)

Суркіс дозрів до революції...

Прихід на посаду головного тренера «Динамо» Олега Блохіна став такою собі вишенькою на трансферному «торті» з футболістів, який вирішив спекти цього літа для себе улюбленого президент киявського клубу Ігор Суркіс. Вирішивши, що без кардинальних змін у складі «Динамо» важко буде розраховувати і на друге місце в чемпіонаті України (не нажучи вже про якісь успіхи у євробубках) він заманив до Києва, справді, зірок. І не молодих та перспективних, які, можливо, якщо все вийде, розкриються за рік-два-десять, не «чарівників м'яча» з Бразилії, де, складається враження, кожен другий хлопчина, який ще вчора ганяв м'яча у подвір'ї, зміг би підсилити ледь не кожен українську команду, а зірок, що вже заявили про себе в Європі, та входять до складу національних збірних своїх країн та прийшли до «Динамо» з клубів, які на слуху в Європі.

Першочергово – мова про португальця Велозу (екс-клуб – «Дженоа») та серба Кранчара (екс-клуб – «Тоттенхем»). А також гравці, що прийшли «другою порцією» – Рафаель з «Герти», Рубен з «Вільярреалу» і Тайво з «Мілана» (його «Динамо» взяло в оренду).

Цей «комплект» обійшовся Суркісу в понад 30 млн євро.

Як за кількістю новачків, так і за їхні «якістю» та викладеними за них сумами, президент «Динамо» побив свій клубний рекорд, а також обірав улюблену пісню про те, що «Динамо» приділяє величезну увагу вихованню власних молодих футболістів (ледь не з пелюшок) і що майбутні мега-успіхи клубу (про які говорять ледь не щороку) принесуть йому саме рідні вихованці. Наразі цього все ще не сталося, але також поки дуже складно уявити, що успіхи «Динамо» принесе і Велозу з компанією. Адже хіба що португалець наразі принаймні частково виправдовує роздані при переході аванси, решта ж футболістів – хто ще не може «знати свою гру», а хто, складається враження, прийшов у «Динамо» з-під пивбару, а футбольний м'яч востаннє ганяв ще в молодших класах школи.

Та найголовніше те, що всіх цих футболістів хоч і купував Суркіс для задоволення власних амбіцій, але ці «складники» для вже згаданого «торту» Ігоря Михайловича підбирав не хто інший, як Юрій Сьомін. Де раз Сьомін – в Києві вже, мабуть, мало кого цікавить, а от те, чи здатний буде щось зліпити з цього «тіста» Олег Блохін, цікавить усіх. І в більшості

уболівальників є підозри, що, можливо, йому це й під силу, але, як і будь-який «шеф-кухар», який запевняє, що вміє готувати делікатеси, віддає перевагу своїм «постачальникам» і не хоче залишатися осторонь вибору «продуктів». Тож, дуже ймовірно, що взимку Ігореві Суркісу знову доведеться витягати туго набитий гаманець та вирушати на футбольний «базар», аби і Блохін мав з чого зготувати ту страву, яка нарешті не викликатице щось інше, ніж рвотні рефлексии у Суркіса та вболівальників «Динамо».

...а Ахметов вибрав «тиху сапу»

Натомість «Шахтар», на відміну від «Динамо», всі свої трансферні «пертурбації», схоже, пережив раніше і тепер лише «відшліфовує» вже придбаний «матеріал». Схоже, що «гірникам» вже не потрібні футболісти з-за кордону, вони просто скуповують тих, хто може принести їм труднощі у чемпіонаті України в складі команд-суперниць. Мабуть, саме така мотивація була у донецчан, коли вони купували Марка Девіча у «Металіста» та Майкона у «Волині». Останній «з боями» все-таки опиниться у «Шахтарі», але лише взимку – після «обкатки» у луганській «Зорі».

*Українська Прем'єр-ліга – 10-й чемпіонат у світі за вартістю футболістів, що грають у ньому**

1. Прем'єр-ліга (Англія) – 3 млрд 401 млн 750 тис євро
2. Примера (Іспанія) – 2 млрд 648 млн 400 тис євро
3. Серія А (Італія) – 2 млрд 102 млн 575 тис євро
4. Бундесліга (Німеччина) – 1 млрд 828 млн 100 тис євро
5. Ліга 1 (Франція) – 1 млрд 412 млн 50 тис євро
6. Прем'єр-ліга (Росія) – 1 млрд 126 млн 600 тис євро
7. Суперліга (Туреччина) – 933 млн євро
8. Суперліга (Португалія) – 774 млн 750 тис євро
9. Серія А (Бразилія) – 651 млн 600 тис євро
10. Прем'єр-ліга (Україна) – 628 млн 150 тис євро

*«Турнірна» таблиця команд Прем'єр-ліги за загальною трансферною вартістю футболістів**

1. «Шахтар» – 150 млн 400 тис євро
2. «Динамо» – 128 млн євро
3. «Дніпро» – 78 млн 400 тис євро
4. «Металіст» – 73 млн 100 тис євро
5. «Карпати» – 20 млн 750 тис євро
6. «Металург» (Донецьк) – 19 млн 500 тис євро
7. «Арсенал» – 19 млн 500 тис євро
8. «Таврія» – 19 млн 250 тис євро
9. «Ворскла» – 19 млн 200 тис євро
10. «Чорноморець» – 18 млн 700 тис євро
11. «Іллічівець» – 18 млн 400 тис євро
12. «Зоря» – 16 млн 100 тис євро
13. «Кривбас» – 15 млн 550 тис євро
14. «Волинь» – 12 млн 600 тис євро
15. «Металург» (Запоріжжя) – 10 млн 50 тис євро
16. «Говерла» – 8 млн 650 тис євро

**Дані порятку transfermarkt.de*

**«Загін»
Коломойського
«не помітив
втрати бійців»**

У «Дніпрі» склалася на початку сезону доволі нудна, але водночас і тривожна ситуація. Команді треба було практично зі старту грати на два фронти (чемпіонат і відбір у Лізі Європи), а виявилось, що виступати практично ні з ким. Адже після травм кількох футболістів (у кого фізичних, в кого психологічних) у Хуанде Рамоса практично не залишилося лави запасних. Та, він і керівництво клубу вчасно «спам'яталися» і не лише «заткнули діри», а й доволі якісно підсилилися, взявши в оренду з «Динамо» Алієва та повернувши у рідні «пената» Євгена Селезньова.

Також «Дніпро» передав привіт і Львову, підписавши Артема Федецького. Було очевидним, що Артем у «Карпатах» точно не продовжить кар'єру (тут найшла коса Ахметова на камінь Димінського), тож опинився у «Дніпрі». Щоправда довірив місце у складі екз-«карпатівцю» Рамос лише в кубковому матчі проти друголігової «Жемчужини», де «відзначився» тим, що заробив червону картку на 61-й хвилині зустрічі за умисну гру рукою.

**Тренерське
«лото»**

Поки наші флагмани вирішували ним і як затикати «дірки», на футбольному полі та кого і як «підшліфувувати», низка інших команд вирішила змінити керівників. Так, «Кривбас» за міжсезоння встиг поміняти двох тренерів, зупинившись врешті-решт на особі Олега Тарана. Віталій Кварцяний, який не підійшов криворіжцям, врешті опинився у ролі рятувальника запорізького «Металурга», а Юрій Максимов, який покинув «Кривбас» ще до Кварцяного зараз очолює «Металург» донецький.

Цікава і дещо скандальна ситуація склалася з Миколою Павловим, якого дуже не хотіли відпускати з «Ворскли», а коли він таки опинився в Маріуполі, де очолив «Іллічівець», то полтавські клубні функціонери різними «паперовими» методами почали шкодити Павлову, тож керувати діями своїх футболістів з лави запасних він наразі не може.

Зрештою, частково зрозуміти керівників «Ворскли» можна, адже Вадим Бутушенко, який прийшов на зміну Павлову, не виправдав їхніх сподівань і після недовгого «відрадженьня» залишив Полтаву.

Нікола Костов (Фото – <http://fckarpaty.com.ua>)

Поки що ще затримався у «Таврії» Олег Лужний, який тільки-но почав робити перші самостійні кроки, як тренер. І хоча результати, які демонструє його команда, наразі не вражають, втім керівництво кримського клубу, попри великі амбіції, поки що ще «терпить» процес «набивання гуль» Лужним в не дуже звичній для нього ролі головного тренера.

Ну і, звичайно, не можна не згадати про повернення в Україну болгарина Ніколая Костова. Адже приїхав не куди-небудь, а до Львова, де очолив «Карпати». І хоча наразі «зелено-білі» якихось феноменальних успіхів під ке-

рівництвом Костова не досягають, однак у болгарина було ще зовсім мало часу, щоб щось кардинально змінити у грі команди.

У «Говерли» своя вершина

Як би це смішно не звучало, але найтитлованішого футболіста цього трансферного вікна і, можливо, за час усіх трансферних кампаній в українських чемпіонатах (якщо брати успіхи, досягнуті у своїй збірній) підписав цього року новачок Прем'єр-ліги і один з аутсайдерів нинішнього

чемпіонату – закарпатська «Говерла». Адже закарпатці зробили те, що не робили навіть «Шахтар» та «Динамо» – залучили до своїх лав футболіста, який мало того, що грав у складі національної збірної Німеччини, а здобував з нею «бронзові» медалі Чемпіонату світу та «срібло» Чемпіонату Європи. Цей футболіст – Давид Одонкор, який помітно вирізняється на тлі інших гравців «Говерли», але навіть його зусиль замало, щоб вплинути на загальну картину гри закарпатців.

Захар Беркут

СКЕЛЕЛАЗІННЯ: БОРОТЬБА ЗІ СТРЕСОМ

Для скельних маршрутів 1-ої і 2-ої категорії складності не потрібна жодна спеціальна підготовка, вони цілком під силу будь-якій здоровій людині, головне – подолати себе та пройти перші 10 метрів. Навіть якщо ви помічали за собою страх висоти, тут він, завдяки страховці й нечисленним тренуванням, майже зникає. Залишається непередавана насолода висотою і вільним лазінням. Скелелазіння – це майже наркотик.

Техніка, сила, витривалість, координація, гнучкість – це те, з чого складається рівень лазіння. Скелелазіння задіює всі групи м'язів. Воно розвиває координацію й пластичність рухів, волю якості, а також відмінно допомагає боротися зі стресом у нашому повсякденному житті.

Для дитини – це відмінний спосіб нудись застосувати свою невичерпну енергію. І в той самий час знайти здоров'я та силу духу. Для дорослих воно може стати вдалою альтернативою звичайній «тренажерці».

Стилі скелелазіння

Поряд із спортивним скелелазінням, змагання з якого проводять переважно на штучних скеледромах, існують інші різновиди.

Вільне лазіння. При проходженні маршруту скелелаз використовує тільки особливості рельєфу, яким він рухається (вгору) і можливості свого тіла, але не використовує жодних додаткових пристосувань для

подолання складних ділянок або для відпочинку. Проходження маршруту здійснюють з нижньою страховкою (мотузка потрібна тільки для підстраховування в разі падіння). Його вважають пройденим, тільки якщо її не навантажували (не висіли на ній).

Різновид вільного лазіння – тред. Це лазіння зі своїми точками страховки: закладками, френдами.

Боулдерінг (лазіння по камінню) – це один різновид вільного лазіння, без застосування страховальної мотузки, але зі спеціальними переносними матами.

При дотриманні всіх правил техніки безпеки, серйозному ставленні до процесу організації страховки та маючи мінімальні навички її застосування, і правильній поведінці в разі несподіваної ситуації, цей стиль скелелазіння не несе ніякої небезпеки. Найпоширеніші травми – удари й розтягнення.

Лазіння соло. Стиль, при якому все залежить тільки від спортсмена: немає партнерів, немає страховки, тільки ви і скеля. Найекстремальніший, і, напевно, не потрібно говорити, що смертельно небезпечний.

DWS (deep water solo) – соло над глибокою водою – різновид соло-лазіння, що одержав широке поширення в останні роки. Такі маршрути з'являються, як правило, на березі моря, де поєднані високі нависаючі скелі та прозора (без небезпечного каміння) вода.

Спортивне скелелазіння сьогодні поділяють на три основних види:

– Лазіння на складність з нижньою страховкою – вільне лазіння у залі на штучному рельєфі або на природних скелях. Маршрути зазвичай довгі, щоб вміло пролізти, необхідно робити більший наголос на розвитку якостей витривалості.

– Боулдерінг – ним займаються як у залах, так і на справжньому камінні. Маршрути короткі, часто силові, вимагають високої координації та технічних навичок.

– Швидкість – «спринт на вертикалі», лазіння з верхньою страховкою на час. Вимагає високих швидко-силових якостей.

Правила змагань зі скелелазіння

Так уже склалося, що змагання є важливою і невід'ємною частиною будь-якого спорту.

Участь у них дозволяє чітко побачити свій «скелелазний» ріст. Від простого відстеження результатів своїх суперників до отримання розрядів та призових місць. І хоча існує багато противників цього, які гордо носять звання «б/р» («без розряду»), все ж клас – це більш-менш об'єктивний спосіб оцінювання власних успіхів. Зрештою, брати участь у змаганнях дуже пізнавально. Склелазники змагаються у трьох видах: на складність, боулдерінг і швидкість.

У першому виді спортсменові пропонують спеціально підготовлену довгу складну трасу (або декілька), яку потрібно пройти з нижньою страховкою. Природно, не всі можуть долізти до фінішу, і «відвалюються» на різній висоті, місце на маршруті визначають за номером зачепи, з якої спортсмен зірвався. Причому враховують і те, втримався він на ній (тоді, просто зазначають номер зачепи: 22), торкнувся, але не зміг втриматися (тоді номер з мінусом: 22 –) чи зробив спробу перехоплення, але не дістав до наступної зачепи (номер з плюсом: 22 +). Якщо трас кілька, загальний результат визначають або за сумою висот, або за сумою місць, займаних на різних

маршрутах. Для проходження траси встановлюють контрольний час, а спортсменів, які не вклалися у нього, знімають з маршруту.

Бouldерінг. Спортсменам пропонують серію (від 4 до 10) коротких (5-12 перехоплень) різноманітних перешкод, час на кожну трасу обмежено (3-6 хв), але спроб можна зробити скільки завгодно (тобто скільки встигнеш). Проходження маршруту чергують із відпочинком, час на нього дорівнює часові, який дають на саму трасу. На ній відзначені стартові зачепи, проміжний фініш (бонус) і фініш (топ). Місце спортсмена визначають за формулами, в яких враховують кількість бонусів, топів, і спроб, з яких були пройдені траси.

У швидкості мета учасників – якнайшвидше пролізти (пробігти) з верхньою страховкою кілька не дуже складних трас, до того ж другу трасу треба пролізти одразу після першої без відпочинку, на яку натискає спортсмен на горі траси. У змаганнях нижчого рівня учасники просто торкаються рукою позначеного місця.

У змаганнях нижчого рангу (неофіційних) правила варіюються дуже сильно. Проводять складність за правилами швидкості, швидкість за правилами складності, бouldерінгові фестивалі за правилами складності, командні змагання тощо.

Поради початківцям-скелелазам: як вибрати індивідуальне спорядження

Дві найважливіші складові успіху для скелелазы – екіпірування й фізична підготовка. Почнемо з екіпіровки.

– Напевно, найважливіший предмет індивідуального спорядження скелелазы – це спеціальні туфлі, тому придбати їх рано чи пізно доведеться. Коштують вони зазвичай від 400 до 700 гривень. Якщо дозволяють гроші, краще відразу купити хороше взуття, яке принесе вам більше морального задоволення у майбутньому, коли успіх на маршруті буде залежати саме від них.

Стосовно розміру – вважають, що туплі повинні сидіти дуже щільно. Але вирішувати це питання краще індивідуально. Якщо занадто тісно взуття викликає біль, який не дозволяє вам поставити ногу на носок (на пальці) на виступ, перенести всю вагу тіла на цю ногу і кілька разів підняти й опустити п'яту, то очевидно, що і на маршруті біль не дозволить вам скористатися технікою ніг повною мірою. Проте, приміряючи більший розмір, слід пам'ятати, що вільного простору з вдягненими шкарпетками бути не повинно. Рекомендують також приміряти декілька різних моделей, тому що форма взуття може сильно впливати на комфорт ноги.

– Друга складова успіху – магнезія. Її наносять на руки, бо вона досить

ефективно поглинає піт, що помітно покращує тертя. Її продають у вигляді порошку або в брикетах, які легко подрібнити в порошок руками.

Магнезію насипають в мішечок, який носять на поясі за спиною. Підходять практично всі мішечки з наявних у продажі. Вартість зазвичай коливається від 50 до 150 гривень. При покупці слід звернути увагу на те, щоб магнезія не висипалася, коли мішечок закритий.

– Що одягнути на тренування? Підійдуть будь-які штанці-маєчки, що не обмежуватимуть ваші рухи.

– Щодо фізичної підготовки, то одним із основних завдань тренування скелелаз є максимальний розвиток сили, швидкості, спритності, гнучкості та витривалості. Всі ці фізичні якості

тісно пов'язані одна з одною, і кордон між ними провести складно.

Фізична сила впливає на швидкість виконання окремих технічних прийомів. Основними руховими характеристиками при лазінні є час реакції, швидкість окремих рухів і темп. Швидкість повинна зростати разом з вдосконаленням кожної із цих складових. Скелелаз повинен уміти швидко реагувати на раптові повороти ситуації на трасі, очікувані та неочікувані зміни. Тому потрібно тренувати свою реакцію зв'язку сили і швидкості. Відомо, що чим більше зусиль потрібно докласти, тим повільніше виконується рух. Збільшити швидкість проходження можна, розвиваючи максимальну силу.

Дар'я Бура

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ СКЕЛЕЛАЗІННЯ

Як спосіб подолання скельного рельєфу в процесі освоєння та пристосування людей до життя в гірських районах, скелелазіння з'явилося дуже давно. А як долаття того ж рельєфу з метою самоствердження, вирішення спортивних завдань, тобто як різновид активного відпочинку і спорту, виникло в гірських районах в XIX столітті. У міру розвитку скелелазіння спортсмени освоювали нові райони. На сьогодні в світі налічують більше 2500 районів заняття скелелазінням.

У другій половині XX століття скелелазіння стало визнаним в усьому світі видом спорту, з якого регулярно проводять міжнародні змагання.

Історія скелелазіння походить від альпінізму. Горосходжувачі поступово хотили підкорювати все екстремальніші вершини, і це своєю чергою спонукало їх розробляти безпечніші екіпірування та нові скелелазні техніки. У процесі підготовки перед сходженнями альпіністи почали лазити на короткі, але екстремальніші скельні маршрути, для того щоб поліпшити техніку лазіння. У початковій стадії розвитку скелелазіння ці вправи розглядали як ще одну форму тренування, проте з 1925 року вони еволюціонували в окремий спорт. У той час спортсмени розпочали класифікувати складність кожного маршруту з метою оцінки скелелазних можливостей та вимірювання їхнього рівня порівняно з іншими скелелазцями.

Оскільки спорт почав своє існування в різних країнах ще до того, як була розроблена і прийнята міжнародна система оцінювання складності скелелазних маршрутів, багато держав винайшли власні системи оцінювання, що призводить до невеликої плутанини. В Україні використовують французьку систему з цифровими й літерними символами.

СКЛАДНІСТЬ – ОДНА З ОСНОВНИХ ЦІЛЕЙ БОУЛДЕРІНГУ

Вже давно стало звичним називати боулдерінгом проходження в залі без страховки коротких силових ходів. Але, можливо, хтось не знав, що повноцінний боулдерінг – це лазіння по справжньому камінню. Адже і перекладається цей термін з англійського boulder – «валун». Українською – «валунолазіння». Про історію боулдерінгу і про те, що необхідно знати спортсменові-початківцю, журналу «Егоїст» розповів скелелаз Антон Абдулаєв.

– Антоне, ти займаєшся боулдерінгом, розкажи, що це за вид спорту?

– Боулдерінг – це один з видів скелелазіння. Це лазіння по скелях висотою від 1 до 8 метрів. Воно дуже складне і перетворюється скоріше у пошук технічних виходів. При заняттях боулдерінгом не використовують страхувальної мотузки, все, чим ми послуговуємося, – це скельні туплі і магнезія, іноді може знадобитися каніфоль для просушування вологого рельєфу. Боулдерінг дає відчуття свободи, яке недоступне при лазінні по довгих маршрутах через необхідність користування мотузками, страхувальною системою і карабінами.

– Від чого походить боулдерінг?

– Цей вид скелелазіння започаткували у США, в штаті Колорадо, у містечку Боулдер. Там відбувалися фестивалі з проходження величезною кількістю придуманих маршрутів, які потім переросли в сучасні змагання з боулдерінгу. За популярністю в світі боулдерінг успішно конкурує з лазінням на трудності. Так само існує версія, що ще на початку XX століття цей акробатичний вид скелелазіння виник у паризькому містечку Фонтенбло. А найвідомішим з парижан, що займалися професійним боулдерінгом, був П'єр Алан. У 50-х роках боулдерінг був офіційно визнаний видом спорту. Найвідомішим спортсменом з Америки був Джон Гілл, який відкрив динамічне лазіння по рельєфу. У 70-х роках завдяки скелелазові Джону Бачеру в цьому спорті почали використовувати силові тренування. На початку 80-х років у Європі боулдерінг отримав статус елітного виду спорту. Це дуже коротко викладена історія, але вона може дати мінімальне уявлення про цей вид спорту.

– Що потрібно вміти та мати спортсменові для занять боулдерінгом?

– При занятті боулдерінгом скелелаз повинен уміти вкласти всю свою силу в кілька рухів. Однак цей вид спорту, це не тільки сила, тут також важливе вміння скористатися найдрібнішими нерівностями скельного рельєфу. Одна з основних рис боулдерінгу – це дина-

мічність. На практиці це означає, що необхідно певним чином згрупуватися, і використовуючи всю свою силу, дотягнутися до далекої зачіпки. Іноді вихід може бути зроблений тільки за умови, що той, хто лізе, знає, в якому положенні потрібно перебувати перед виходом і володіє можливістю задіювати в русі тільки потрібні м'язи. У такому разі боулдерінг стає більше схожим на бойове мистецтво. Рухи можуть бути дуже складними, з цього можна зробити висновок, що складність – одна з основних цілей боулдерінгу. Деякі рухи вимагають кількох днів для напрацювання, інші – кількох років. Ось чому боулдерінг використовує власну систему оцінювання складності маршрутів. Для занять цим видом спорту необхідною вимогою є наявність гімнастичної страховки і краш-педів (спеціальних матів). Під час гімнастичної страховки скелелаз своїм тілом і руками підтримує напарник або помічник, який стоїть під тим, хто лізе. Гімнастичні страховки передбачені для невеликих висот (4-5 м) і під час проходження складних трас.

– Яким має бути екіпірування для занять боулдерінгом?

– Для занять необхідно мати гімнастичну страховку (надійну людину, яка витягне руки, при вашому падінні направить вас на мат і краш-пед). Краш-педи, залежно від виду боулдерінгу (для лазіння на природному або штучному рельєфі), вони різняться за формою, довжиною і шириною. Слід також придбати спортивні туплі для збільшення сили тертя. Для знищення вологи на руках слід їх намазати спеціальним порошком – магнезією. А найголовніше, має бути бажання! Для занять боулдерінгом зовсім не обов'язково бути професійним спортсменом, достатньо мати хоча б невелику спортивну підготовку. Боулдерінг – це чудове тренування, завдяки якому можна розпрацювати всі групи м'язів та відшліфувати основні рухи для кращої техніки лазіння.

– Чи є протипоказання для занять боулдерінгом?

– Як і в будь-якому виді спорту для занять боулдерінгом є протипоказання. Не бажано займатися ним, якщо у вас є проблеми зі здоров'ям (захворювання опорно-рухового апарата, хронічні вірусні, онкологічні, різні м'язові захворювання (наприклад, дистрофія), серцево-судинна недостатність, різноманітні фобії (боязнь висоти, замкнутого простору). Боулдерінг є небезпечним для життя видом скелелазіння. Необхідно дотримуватися усіх необхідних правил безпеки, при порушенні яких виникає ризик різних розтягувань, ударів і переломів. Для занять цим видом спорту необхідно мати хорошу психологічну та фізичну підготовку.

Дар'я Бура

НАХЛИСТ ПО-ПОЛЬСЬКИ

«Егоїст» продовжує розповідь про риболовлю в Польщі. У минулому номері наш автор Ростислав Яцишин розповідав, з якими труднощами добирався жажливими дорогами Самбірщини і Старосамбірщини до польського Кросценко, де і збирався ловити форель. Зараз же – розповідь про саму риболовлю.

Кльово було і вчора, і сьогодні

Цілу ніч дощ лив, як з відра. Я вже не вірив, що після цього річка буде такою ж чистою. Тому навіть не думав прокинутися рано. Очі розплющив, коли годинник показував восьму ранку. Ми почали збиратися їхати. Але коли я вийшов до ріки, то не повірив побаченому – вода все ще була чистою! Ми таки сіли в авто і вирушили до Кросценко. У тамтешньому рибальському магазині купили нову ліцензію, а також дерев'яний підсак, який був меншим та легшим за свого попередника. Неподалік магазину ми знайшли і нову кімнату – там їх здають усюди.

Відразу через дорогу йшов спуск вниз, до річки. Ще здавля я побачив, що це місце неймовірно красиве. З одного боку ліс, а з іншого – гірські скелі. Але коли ми прийшли на берег, то побачили, що він вже зайнятий. Один нахлистовик стояв у воді, інший – на каменях. «Ми не зашкодимо, якщо станемо неподалік?», – спитав батько у старшого чоловіка. «Вибачте, але тут ловити зараз не можна. У нас змагання». Я не зрозумів. Які ще змагання, якщо я купив ліцензію?! «Друга польська нахлистова ліга. Невже ви не бачили, скільки нахлистовиків у місті?». По правді, ми бачили, що їх багато, але, зважаючи на суботу, це було логічно. «Вам доведеться ловити трохи далі звідси, там, де закінчуються зони». Робити було нічого – ми повернулися до машини і поїхали аж за Тилманову.

Там побачили зручне місце і зупинилися. Посеред ріки хтось стояв, але більше нікого ми не помітили, тому я зайшов у воду й почав німфувати. Як трохи згодом з'ясувалося, я вибрав не найкраще місце для цього способу, бо каміння було покрите зеленою травою, яка постійно чіплялася за гачки. Тому я відклав трійку з німфами і взяв одиничку з мокрою мушкою. Ця вудка дуже чутлива та не пропустить жодного удару. І справді, форелі посмакував мій класичний марчбраун. Проте замість того, щоб робити крило мухи з вальдшнепа, як каже легенда, я використовував звичайного фазана. Форель нічого не помітила і смачно гризла то ніжки з куріпки, то хвостик з золотого фазана, то золотий люрекс.

Одним словом, що п'ять риб, муху довелося відправляти на реанімацію. Форель хапала мухи настільки невпевнено та агресивно, що скоро у мене просто не залишилося марчбраунів. Я вирішив трохи відкласти одиничку й знову взявся за трійку з німфами, навіть попри те, що поляк, який

ловив французьким способом, залишався практично без улову. Десь відчував, що сьогодні – мій день, а таке щастя трапляється ой як нечасто. Тому я не дивувався, коли після кожної п'ятої проводки, витягував чергову форель.

У пошуках дунайського лосося

Після успішних годин, проведених з німфами та мокри-ми мухами, я вирішив продовжити експерименти і взявся за сухі. От чим добрі такі місця? Просто в нахлистовика з'являється нагода перевірити все те, до чого раніше руки не доходили. Здавалося, ну що нового придумаєш в тактиці ловлі на суху мушку? Виявляється, що дещо таки можна. На просту звичайну проводку мушки по течії риба чомусь не реагувала. Але я помітив, що форель вистрибувала і намагалася вхопити «сухарика» в той час, коли я починав скручувати волосінь. Ось воно що! Форель хотіла з'їсти комаху, яка не просто впала на воду і безсильно пливе за течією, ні, вона хотіла шмат живого м'яса, яке пручається, намагається вирватися на волю. Спустивши муху трохи вниз, я почав акуратно піднімати волосінь, імітуючи процес злету. І одразу ж почалися атаки. Переконавшись, що риба годується на всіх фронтах, я знову взявся за німфи – чомусь мене до них тягнуло.

Після чергової проводки, волосінь різко пішов під воду, і я підсік хорошу рибу. Одразу ж зрозумів, що це не форель, яка опирається зовсім по-іншому. Це був лосось! Не сьомга, звісно, а дунайський таймень, він же – головатиця. Ця риба виростає просто таки до гігантських розмірів, принаймні у тих країнах, де місцеві селяни не полюють на неї з вилами. В Україні ще залишилося кілька таких красенів, але судячи з того, як безжалюно їх винищують, можна спрогнозувати, що в найближчі кілька років дунайський лосось повністю зникне з наших рік. Тим часом я дотягував головатицю до берега, але трапилася халепа з моїм підсаком: сіточка зачепилася за куртку. Поки я намагався її відчепити, лосось зміг самотужки відчепитися з гачка і зник. Я стояв геть розчарований. В Україні відома лише одна людина, яка змогла упіймати тайменя нахлистом. Я міг стати другим... Забрало всього кількох секунд.

Відклавши трійку з німфами, я сів на камінь і без особливого інтересу продовжував ловити на мокрі мухи: форель продовжувала харчуватися. Підтягуючи чергову рибу, я забув про підсак і відчепив її від гачка просто у воді. З моста за мною стежили двоє місцевих жителів, які вголос

почали обурюватися такими діями. «Як же так можна, для чого тоді підсак? Такі як ти винищили усього харіуса!». Мені здалося, що ця парочка була не дуже твереза, тому я просто проігнорував їхнє обурення. Натомість батько спокійно сказав, що у нас є ліцензія, і що жодних правил ми не порушуємо. До того ж, руками я відчіпляв не харіуса з тонкими губами, а форель. Згодом вони пішли, але перед тим вкотре обурилися напливом нахлистовиків, які брали участь у змаганнях. Правда, один з них іронічно зауважив: добре, що вони нічого не зловили. «Точно п'яні», – подумав я. Нічого не зловити в цій ріці просто нереально...

Волосінню в обличчя

Змагання польських нахлистовиків закінчувалися о сьомій вечора. Тому ми ще встигли заїхати додому, де я швидко зв'язав пару нових марчбраунів. За кілька хвилин до сьомої ми вже стояли на березі з неймовірними краєвидами – там, звідки нас попросили вранці. Посеред ріки поляк тягнув серйозну рибу. Ну, і хто там говорив, що вони нічого не зловили? «Ліпень, ліпень!», – закричав нахлистовик, підводячи харіуса до підсака. Я, правда, здивувався, звідки стільки радості, може, якийсь трофей або за крупного харіуса дають багато очок? Тут поляк крикнув: «Ну...ва! Клень!». Харіус виявився голавлем, за якого не дадуть жодного пункту. «Увага, час закінчився! Прошу виходити», – крикнув суддя з берега. Двоє нахлистовиків, опустивши голови, сумно попленталися з води. «За цілий день по три форелі», – сказав суддя. Я просто не міг в це повірити, тому скромно промовчавши, узяв вудку і почав ловити.

Практично одразу мав схід невеликої форелі на мокру мушку. Більша форель систематично давала про себе знати в районі скель. Але закинути волосінь на п'ятдесят метрів я не міг. Проте подумав: якщо риба харчується біля одного берега, то що їй заважає робити те саме біля іншого? Тим паче, біля скель глибше, і вона може витрачати зайву енергію, впливаючи з дна на поверхню. А цей берег мілкіший – можна взагалі наїстися «на халяву». І справді, просто перед моїми ногами почалися сплески форелі, яка підбирала необережну поденку. Я ризикнув і просто опустив суху мушку за два метри від себе. Є! Взяла 30-сантиметрова форель. Ще кілька схожих трюків закінчилися з ідентичними результатами. Витягувати тану рибу вудкою першого класу – справжнє задоволення. І тут я вирішив закинути трохи далі. Щойно мушка упала на воду,

її схопила здорова пашечка і моментально зникла під водою. Але я її вже підсік і намагався витягнути до берега. Це вже було непросто – форель потужно опиралася та змогла уткнутися просто з-під підсака. Я був розлючений – риби-трофейна. Коли трохи заспокоївся, то закинув практично у те ж місце. І знову сильний вихід, але цього разу я вже був безпорадний. Майже півметрова форель почала нахабно та агресивно стягувати волосінь з катушки, яка тріщала без зупинки. Коли вже можна було розгледіти основу катушки, риба зробила останній ривок, і в цю мить мені просто в обличчя полетіло 15 метрів волосіні і те, що залишилося з повідка діаметром 0,14... Ну чому я ловив на одиницю, а не на трійку чи п'ятірку? Хотів гострих відчуттів, екстриму? Ось він – в усій своїй красі! Спересердя я склав одиницю і взяв трійку. От-от стане зовсім темно. Поденка зникла. Сплески припинилися. Кілька презентацій сухої мушки залишилися поза увагою риби. Я одразу перейшов на мокру, упіймав кілька форелей, які добивали свої і без того переповнені шлунки. Але це вже було не те. Це були просто форелі, але вже не трофейні... Прийшов час повертатися додому.

Де починається розруха?

Закінчувалася моя відпустка. З самого ранку ми попрощалися з гостинними полянками, які нас приймали, і вирушили на Краків. Правда, дорогою заскочили до каньйону Хомоле. Ущелина між горами та обладнана стежина вела нас вгору, звідки відкриваються чарівні краєвиди. На карті ми також помітили кілька древніх пам'яток архітектури – зокрема дерев'яні церкви XV століття. Вони збереглися у прекрасному стані, а інтер'єр просто вражав розмальованими стінами та стелями. Неподалік від церкви був ярмарок, де

я купив капелюшка, зробленого руками місцевих майстрів. До нього я причепив мушку, на яку зловив найбільшу польську форель – тепер ловитиму в ньому, а мушки-ветерани знайдуть свій спочинок по сусідству.

Ми заїхали пообідати. Замовили капусняк з реберцем, відбивну зі смаженою картоплею та салатик. Коли принесли капусняк, я був шокований. Оце «реберце» виявилось здоровенним шматком м'яса на маленькій кісточці. Важко уявити, що такий капусняк можна замовити десь в наших місцях. Коли ми його з'їли, то вже були ситі, а коли принесли другу страву і ще півхліба, який не входить в ціну, то... В принципі, я вже давно переконався, що в Україні треба замовляти два салати на одного, в Європі – один салат на двох.

Те саме стосується й риболовлі. Грішним ділом я подумав, що якщо перенести бодай на добу спецдіянку Дунайця в наші Карпати і оголосити про це людям – вже наступного дня половина форелі канула б в Лету. Не вміють у нас берегти природу, не вважають, що це потрібно, не розуміють, як можна відпустити рибу. За природою та ресурсами українські Карпати нічим не гірші від польських. За сервісом, екологією та кількістю риби гірші в багато-багато разів. Чому польська дорога десь в горах рівна та асфальтована, а наша міжнародна траса, яка веде до кордону, не бачила ремонтників вже сто років і розсипається на очах? Чому на берегах Дунайця практично нема сміття, і чому наші туристи чи місцеві мешканці гір без жодної крихти совісті кидають пляшки в річку, а за собою залишають гори консервних банок? «Розруха», – скажете ви. І не помилитеся. Тільки згадаймо безсмертну фразу Михайла Булгакова: «Розруха не в клозетах, а в головах»!

Ростислав Яцишин

ЩО СПІЛЬНОГО У БІЗНЕСМЕНА І ПРАСКИ?

ЯК ПОКАЗУЄ ДОСВІД
ЯРОСЛАВА РУЦИШИНА,
НЕ ТІЛЬКИ АНЕКДОТИ
ПРО «НОВИХ УКРАЇНЦІВ»

Що можна побачити на стінах у кабінеті директора підприємства? Картини, грамоти, подяки, портрет Президента? В середньостатистичному офісі – так. А в кабінеті директора БАТ «TROTTOLA» Ярослава Руцишина можна побачити абсолютно несподівану річ – колекцію старовинних чавунних прасок. На чотирьох стелажах їх тут уже понад 80!

А розпочалось все із зібраної «Мистецьким об'єднанням «Дзига» невеличкої колекції з 13 прасок, яку Ярославові Івановичу подарували на його 33-й День народження. Відтоді з кожним роком прасок ставало все більше і більше. Привозив їх і з Тунісу,

Словенії, Франції, Італії, Іспанії, Марокко. Навіть у Гонконгу придбав грецьку праску. Та й українських екземплярів тут також чимало. Правда, в Україні вони коштують зазвичай значно дорожче: від 300 до 2000 грн. В той час, коли закордоном у антикварних магазинах старовинні праски можна придбати всього за 10-30 євро.

Дивлячись на колекцію пана Ярослава, можна уявити тяжку працю жінок, яким доводилось користуватись у побуті такими прасками, адже більшість з них важить понад 5 кілограмів кожна. Щоб попрасувати одяг, жінкам потрібно було докласти чималих зусиль. Хоча є в колекції і «жіночніші» варіанти прасок, якими зазвичай паньанки користувались під час подоро-

жей. Вони у кілька разів менші та легші за звичайні, тому, щоб ретельно попрасувати сукню, треба було приділити цьому чимало часу, і звісно ж сил. Для розігріву у такі праски клали жевріючі вуглини. Крім того, ці вуглини завжди треба було роздувати. До речі, за способом нагріву праски також відрізняються одна від одної. Деякі з них розігрівали на розпеченому металі, інші – в самому вогні. А щоб можна було їх взяти у руку, тримач від'єднується. Вдосконалені ж варіанти – уже з висувним осердям. Тобто праска відкривається, і всередині є металеве осердя, яке можна нагрівати окремо. Щоб прасування було безперервним, таких осердь у комплект входило два.

Цікаві праски з колекції пана Ярослава і своїм зовнішнім виглядом. Деякі з них прикрашені кольоровими металами, оригінальними різьбленнями, металевими фігурками голів різних тварин: левів, баранчиків тощо.

«Спостерігаючи за екземплярами колекції різних періодів, можна також побачити ставлення до людської праці. – пояснює колекціонер. – Праски, виготовлені до XVIII-XX століття, були максимально зручними, з дерев'яними ручками, гарними штампуваннями. А от їхні наступники, яких я називаю «сталінками» – важкі та незручні. Прасуй, як хочеш! Ніякої поваги до людської праці.»

Є в колекції Ярослава Руцишина і праски, які широко застосовували ще до металевих. Їх називали «рубелями»

або «магільницями». З вигляду навіть важко сказати, що це праска. Конструкція складалась із палки, схожої на бити, і ще однієї дощечки з вирізьбленими прямокутниками. На качалку намотували білизну та човгали по ній дошкою із зарубками, і одяг розрівнювався.

Колекцію прасок у інтер'єрі кабінету пана Ярослава доповнюють старовинні рахувальні машинки. Щоправда працює з них тільки одна – німецька. Тож колекціонер люб'язно нам демонструє весь механізм її дії і, повірте, це таки вражає. Дивишся на ці речі і ніби повертаєшся в минуле, в той час, коли ще не було калькуляторів та інших технічних див.

Сам Ярослав не вважає, що його зібрання має колекційну цінність, та й колекціонером себе також не визнає. «Колекціонерство – це наука, «хвороба», яка стає справою всього життя, яку треба досліджувати, вивчати. Я ж не приділяю цьому достатньо часу. І знайти нові екземпляри, які б не дублювались з уже придбаними, надзвичайно складно. Та й інформації дослідників старовини саме про праски теж, на жаль, ніде не знайти», – додає колекціонер.

Попри це, кидати це захоплення чи продавати праски Ярослав Руцишин не хоче. І хоча вони вже не вміщуються на його чотирьох стелажах, він планує доставити п'ятий і продовжувати розширювати колекцію.

Зоряна Нрачковська

ЮВЕЛІРНИЙ ЕКСКЛЮЗИВ

Останнім часом спостерігають тенденцію, коли люди, які розуміються на коштовних прикрасах, надають перевагу не тільки найзнанішим брендам, а й маленьким, відомим більше у вузьких колах справжніх поціновувачів, ювелірним домам. Виробами останніх постійно дивує і балує нас ювелірний бутік «Колекція», де можна придбати дійсно ексклюзивну річ, над єдиним екземпляром якої не один день просидів ювелір.

Нещодавно бутік «Колекція» відсвяткував свій черговий день народження. Особливістю «Колекції» є не тільки представлення своїм відвідувачам при-

крас, але й виховування смаку клієнтів, які вже за деякий час спілкування з консультантами салону починають відчувати, як правильно вибирати вироби, поєднувати прикраси з деталями гардеробу, яке дорогоцінне каміння краще підходить до того чи іншого кольору золота тощо. Саме для цього щороку на святкуванні Дня народження «Колекції» увазі відвідувачів представляють цілковито різні та абсолютно ексклюзивні речі: від витончених та стриманих елегантних прикрас до масивних витворів ювелірного мистецтва.

Ексклюзивність таких речей полягає не тільки в ціні, а саме у ставленні до

клієнтів та індивідуальних потреб кожного з них. Для тих, хто досі думає, що ексклюзив – це неодмінно дорого, ювелірний бутік «Колекція» готовий розвінчати цей міф. Навіть вироби зі срібла у салоні відрізняються своєю оригінальністю – в кожному щось своє, неповторне.

Хочете за чашкою кави дізнатися, як вирощують перлини, подивитись ескізи ваших виробів, над якими трудяться італійські майстри, або створити свої власні неповторні обручки? Ми завжди раді вітати вас!

Ювелірний бутік «Колекція»
м. Львів, вул. Театральна, 4

«НІКО-Захід» ПРОВІВ ГРАНДІОЗНИЙ «AUDI SPORT EXPERIENCE»!

30 серпня усі прихильники німецького бренду отримали унікальну нагоду відвідати головну подію 2012 року – грандіозну презентацію sport-моделей Audi: «Audi Sport Experience», де власноруч змогли випробувати в дії ці потужні та стильні автомобілі.

Audi A1 Sportback, Audi S4, S5, S6, S7 Sportback та Audi S8 – аж шість розкішних спортивних автомобілів цього дня продемонстрували всім охочим вражаючу динаміку, стиль та славетні інноваційні технології Audi.

Презентовані авто зірвали шквал аплодисментів, з'явившись перед публікою у супроводі феєричного виступу від шоу-балету «Львівські ангели».

Подія викликала неабиякий ажіотаж – цього дня презентовані автомобілі

випробували на тест-драйві понад 300 поціновувачів німецького бренду. Тест-драйви відбувались на території стадіону «Арена Львів» на спеціально підготованих трасах за участі команди професійних інструкторів міжнародного рівня.

Повертаючись з тест-драйвів, учасники ділились захопленням – кожне авто подарувало яскраві емоції та відчуття справжнього драйву. Гості високо оцінили кожен з презентованих автомобілів – компактний Audi S4, стильний S5,

презентабельний S6, вишуканий S7 та розкішний S8, і навіть «наймолодший» учасник тест-драйвів – Audi A1 Sportback – нікого не залишив байдужим, адже під капотом цього компактного міського автомобіля – 186 кінських сил!

Захід пройшов за участі мобільного партнера МТС ULTRA, який презентував гостям ексклюзивні пакети послуг, а атмосферу свята підкреслили хостес в чарівних сукнях від «Malva-Florea».

Зоряна Крачновська

«НІКО-Захід» ПРЕЗЕНТУВАВ НОВИЙ MITSUBISHI OUTLANDER!

7 вересня компанія «НІКО-Захід», офіційний дилер Mitsubishi Motors у Львівській області, презентувала нову генерацію легендарного японського позашляховика.

Цього дня в салоні «НІКО-Захід» відбулась яскрава презентація, під час якої перед захопленою публікою постали одразу два красені Outlander – білий та чорний. Біле авто презентували елегантні учасниці шоу-балету «Львівські ангели», а чорне з'явилося перед гостями в супроводі яскравого танцювального номера від зірок шоу «Україна має талант» – команди Vertical Limit. Гости заходу відзначили елегантний стриманий дизайн нової моделі, а також отримали можливість ознайомитись з рядом корисних опцій та інновацій, доступних вже у базовій комплектації новинки.

Нове покоління легендарного Outlander було розроблене з урахуванням всіх викликів часу – це інноваційний автомобіль, створений на базі універсальної глобальної платформи, який гармонійно поєднує в собі найсучасніші системи безпеки, покращений комфорт та додаткові зручності для всіх пасажирів. Нове авто буде випускатися з двома бензиновими двигунами MIVEC об'ємом 2.0 л (моно- або повнопривідний) або 2,4 л (повнопривідний) і безступінчастою трансмісією (CVT).

Крім того, під час презентації гості змогли отримати професійну консультацію з фінансових питань від партнера події ПАТ «Universal Bank». Страховим партнером

заходу виступила компанія «АХА Страхування» – лідер на ринку ризикового страхування України.

Також цього дня розпочалась акція «Outlander в об'єктиві», в ході якої всі охочі фотографи, відзнявши своє бачення події та нової моделі, змагатимуться за головний приз – фотоапарат від мережі магазинів домашньої техніки Vicotec.ua та TM Panasonic.

Святкування на цьому не закінчилось, адже вже наступного дня, 8 вересня, під гаслом «Mitsubishi Turbo Show» пройшло свято унікальних тюнінгованих автомобілів Mitsubishi. Окрім знайомства з цими непересічними авто, гостей цього дня чекали яскраві виступи команди професійних велосипедистів та художників графіті, які на очах у всіх присутніх створили масштабне зображення нового Mitsubishi Outlander. Родзинкою ж цьогорічного Mitsubishi Turbo Show стала можливість випробувати на тест-драйві новий Outlander. Повертаючись з тест-драйву, клієнти компанії зазначали, що автомобіль проявив себе на відмінно, адже окрім стильного дизайну та комфортного салону, нова модель відзначається покращеними динамічними характеристиками.

Марія Ноциба

ВІДПОЧИНОК

СТОП. 56-73 >

Цей номер журналу є доволі незвичним, а вступ до розділу «Відпочинок» – тим більше. Про що ж писати, куди радити поїхати, якщо основний напрямок справжніх чоловіків висвітлює сама тема номера? «Усі в Мюнхен! Всі на Октоберфест!», – кажемо ми там. Але «Не Мюнхеном єдиним», – додаємо тут.

Неєвропейська Європа

Отож, або в Мюнхен, або нікуди, якщо йдеться про Європу. Тому жодної з країн цієї частини світу вам не рекомендуємо. Ну, майже жодної. Одну острівну державу відвідати таки можна. Тим більше, що звичну для нас Європу вона нагадує мало. Мова піде про Кіпр – найпівденніший острів Середземного моря. Він географічно розташований у Західній Азії, проте культурно та політично його вважають частиною Європи.

Довго розповідати про те, що частина острова є турецькою (Турецька Республіка Північного Кіпру), а частина – власне грецька, тобто греко-кіпріотська, а також, що саме тут з піни морської народилася Афродіта, сенсу немає – всі це давно знають. Хоча переконані, що ваша кохана оцінить

жест, якщо ви надумаєте в те місце її звозити. Називається воно Петра-ту-Роміу.

Чому їхати на Кіпр у вересні-жовтні, а не влітку? Все просто: саме цей період, так само як і кінець весни, вважають оптимальним за поєднанням температури та вологості повітря.

Куди б ви не поїхали, який би курорт не обрали, на Кіпрі всюди є що подивитися. Ця країна переповнена залишками минулих цивілізацій. Тут можна побачити рештки поселень кам'яного віку, древньогрецькі та давньоримські храми, вілли, театри, фортеці хрестоносців та візантійські храми й монастирі, турецькі мечеті. Звісно, є кілька місць, які необхідно або дуже бажано відвідати.

Усе за порядком. Хронологічним. Перше місце, яке варто побачити – Чоїрокоїтія – найдавніше поселення на острові, датоване VI–IV тисячоліттям до н. е. Зараз воно має славу одного з найважливіших і найкраще збережених поселень Східного Середземномор'я. Воно розташоване поряд з Ларнакою – одним із найстаріших кіпрських міст та другим за значенням портом країни. Тут варто відвідати церкву Святого Лазаря, в якій знаходиться його гробниця. Мощі ж самого святого ж перебувають в Стамбулі.

З християнських святинь найвідомішою та найбагатшою є монастир Кіккос, заснований наприкінці ХІст. Тисячі паломників приїждять сюди, щоб побачити чудотворну ікону Богородиці. Кажуть, що вона була настільки святою, що багато

паломників не могли витримати її святості і в 1795 році було вирішено оздобити ікону срібним окладом, який закрити зображення на ній повністю. З того часу його ніхто так і не бачив.

Не оминуть увагою закладеного в XII ст. замку Колоссі, що розташований неподалік міста Лімасол на південному узбережжі острова. Його вважають прекрасним зразком середньовічної архітектури на острові.

Ну і ніяк не можна пропустити пам'яток давньогрецького періоду. З них найвідомішим, мабуть, є святилище Аполлона в Куріоні. Це одне з найвідвідуваніших історичних місць острова. Про існування цього святилища відомо ще з VII ст. до н. е., а сьогодні його зображення можна часто побачити на усьй сувенірній продукції.

Любите висоту - вам у Токіо!

Знайомитися зі східною культурою у вступі в цей розділ не пропонуємо, далі – стаття про столицю Непалу, прочитавши яку, все одно неодмінно захочеться з такою Азією познайомитися. А ми запропонуємо дещо інше – Токіо.

Чому ми обрали це місто? Бо в травні там відкрив найвищу в у світі телевежу та другу за висотою споруду на планеті – Tokyo Skytree tower 634 м заввишки, яка є просто must see для кожного любителя сучасної архітектури. Чому пропонуємо відвідати її зараз, здивуєтеся ви? Тому що є надія, що усі охочі з-поміж понад 12 млн

жителів міста (А це чверть населення цілої Японії!) вже відвідали вежу і кілька годин у черзі за квитками чи на ліфт стояти не доведеться.

Так от, вежа має 2 оглядові майданчики – перший на висоті 350 м (вміщає одночасно 2000 людей і відкриває 360°-панораму на місто від підніжжя вежі на відстань до 70 км вдалині), а на другий з «445 поверху» вас на висоту 450 м доправлять у великій скляній колбі, яка мала б створити враження, що ви піднімаєтеся у небо. До речі, і висота Skytree tower була обрана не випадково: 634 звучить як Mu-sa-shi, тобто Musashi – як стара назва району, в якому розташована споруда.

Проте і окрім вежі у Токіо є на що подивитися. Це дивовижне місто поєднує в собі древню історію та культуру країни з суперсучасними творіннями людини. Технічний прогрес не просто не стоїть на місці, він набагато швидше рухається, ніж ми, буває, думаємо. Центром столиці Японії вважають Імператорський палац, закладений на цьому місці ще в 1331 році. Звісно, оригінальна споруда до наших днів не збереглася, проте майже все старанно відновили і використовують його як резиденцію імператорської сім'ї. Двері замку відчинені для відвідувачів двічі на рік.

Серед іншого вартувало б відвідати Одайба – штучний острів у Токійській затоці, збудований на місці величезного

сміттєзвалища. По суті, це велетенський торгово-розважальний центр з парками, музеями, магазинами, супермаркетами, салонами краси, СПА-центрами, закладами громадського харчування тощо.

А якщо вас цікавить електроніка, то варто їхати у Аніхабара – квартал у Токіо, який є нічим іншим, як гігантським базаром, де продають електроніку, аудіо-, відео- та інші вироби. Тут можна знайти все – як найпопулярніші, так і найексклюзивніші речі.

Аніхабара вважають найбільшою в світі торговою зоною електронної та комп'ютерної техніки! Переконані, кожен справжній чоловік знайде там необхідний для себе девайс.

Карибська екзотика

Отже, Беліз. Далеко не всім відома країна Центральної Америки, що розташована на березі Карибського моря та межує з Мексикою і Гватемалою. Це надзвичайна держава, понад 90% території якої вкриті лісами та джунглями, а вздовж узбережжя розкинулося пасмо коралових рифів завдовжки 290 км (найбільше у Західній півкулі).

Ця невелика країна є, мабуть, найбільш незвичною у своєму регіоні. Сумувати вам не доведеться у жодному випадку. Культура Белізу сягає корінням періоду майя, а на території країни досі живуть їхні нащадки. Індіанці-майя залишили по собі неоціненний слід – храми та палаці, найбільше яких саме на території Белізу на кордоні з Гватемалою. До слова, саме в Белізі у місті Лубаантун був знайдений один зі знаменитих кришталевих черепів, про автентичність яких вчені вже давно ведуть суперечки. Отож, піраміди майя – перше, що треба відвідати в цій дивовижній країні.

Наступне – це згадувані вже корали. А якщо ви ще й займаєтеся дайвінгом, то тут є одне дійсно унікальне місце – Велика блакитна діра – кругла карстова яма, яка є затопленою системою печер, найбільша океанська западина такого роду в світі. Видима з висоти пташиного польоту, діра становить 300 метрів в діаметрі та йде вглиб на 120 метрів. У ній практично відсутнє життя, але дайверам неодмінно цікаво буде поспостерігати за рифовими акулами та акулами-молотами, що відпочивають між сталактитами та сталагмітами.

У Белізі дуже багато різноманітних карстових печер, в тому числі і затоплених, що стане надзвичайно захоплюючим доповненням до екскурсії джунглями.

Неодмінно відвідайте і Беліз-Сіті – поєднання усіх можливих культур цього регіону, за що його називають «Белізким Вавилоном».

Отож, в дорогу!

Остап Процик

ТАМ, ДЕ ЖИВУТЬ БОГИ

Непал – це наче захована скринька зі скарбами. Ніби щось чули, щось знаємо, але не шукали. А ті, хто все-таки вирішить відвідати цю країну, зможуть на певний час оволодіти її безцінним скарбом: казковою природою, тисячолітньою культурою, духовним багатством і мудрістю, яка сягає у глибоку давнину. Непал – країна у Гімалаях, розташована між Індією та Китаєм... Проте для загальної інформації можна звернутись до всезнаючої Вікіпедії, а наразі я пропоную ознайомитись із серцем цієї незвичайної країни – долиною Катманду.

Вечірня дорога на таксі із аеропорту Катманду до готелю нагадувала трейлер до нового фільму Девіда Лінча: із темряви, осяяної фарами машини (вуличного освітлення у Катманду майже не існує), час від часу виринали скульптури невідомих науці створінь і багаторуких божеств з грізним поглядом. Ось жваво пробігли дві кози, а трохи далі меланхолійна корова переходила вулицю. Цей тріумф сюрреалізму закінчується, коли, опинившись у своєму номері, ти швидко засинаєш в очікуванні майбутніх пригод.

Ще не було шостої ранку, але з вулиці долинали голоси людей, крики велорикш, гуркіт мопедів та машин. Першим, що я побачив, вийшовши на балкон, були гори – далекі й таємничі. Загіпнотизований, я намагався розгледіти серед тих гір Джомолунгму чи хоча б Аннапурну, але нахабна мавпа, акробатично

стрибнувши з гілки на балкон, своїм вереском порушила мій напівмедитаційний стан. І правильно, годі мріяти, час вирушати знайомитись ближче з містом.

Якщо долину Катманду можна назвати серцем Непалу, то площу Дурбар – серцем самого Катманду. Це такий собі місцевий аналог площі Ринок. Насправді, Дурбар – декілька площ, розташованих біля Королівського палацу, оточеного муром. Численні храми, пагоди, зображення і скульптури індістських богів створюють особливу та неповторну ауру цього місця. Якщо пощастить, то можна побачити живу богиню Кумарі – дівчину, що є тілесним втіленням богині Теледжу і мешкає у невеликому палаці на площі.

Про прогулянки вулицями Катманду важко писати, адже це треба відчувати. Здебільшого вузькі, заповнені натовпом, рикшами, мопедами, жebraками, коровами та собаками, галасливі, вони містять безліч непомітних на перший погляд цікавих речей: старовинні будинки, оздоблені різьбою по дереву, невеличкі вівтарі, скульптури індістських і буддійських богів, прикрашені квітами, невеличкі пагоди та маленькі храми, заховані у подвір'ях. Звісно, можна провести безліч днів, детально вивчаючи незвичне для українця життя вулиць цього міста, але на нас чекають нові відкриття.

Колись на території долини Катманду існувало декілька королівств, які у XVIII ст. були об'єднані у єдину державу. Патан і Бхактапур – колишні столиці цих королівств сьогодні є частиною агломерації Катманду, але фактично це веле-

тенські музеї просто неба. До речі, Патан вважають одним з найкрасивіших міст у світі, і навіть його назва означає як «Місто краси». Кількість пам'яток архітектури на квадратний метр у Патані та Бхактапурі просто зашкалює. На відміну від галасливого центру Катманду тут панують тиша та спокій. Час ніби зупинився і, опинившись на вулицях й площах цих міст, ти ніби вийшов з машини часу, яка перенесла тебе у далеке минуле.

Наступний день я назвав «днем медитацій та просвітлення», адже він призначався для відвідання одних з найбільших буддійських пам'яток – ступ Боднатх та Сваямбунатх. І ось велична ступа Сваямбунатх, осяяна променями ранкового сонця, з вершини пагорба ти споглядаєш на Катманду, вдалині у ранковому тумані вгадуються обриси гір (за хорошої погоди кажуть, що можна побачити найвищі вершини Гімалаїв). Звуки дзвонів, молитви, що долинають з прилеглих храмів і монастирів – я відчув, що просвітлення вже близько та автоматично почав в унісон з монахами і паломниками співати «Омм, Оммм». Також, за бажання, можна взяти щось смачненьке і погодувати голубів та собак. То був жарт, насправді – мавп. До речі, їх тут просто незліченна кількість (друга назва цього місця – Monkey Temple).

Для тих, хто любить думати про вічність і плинність земного існування, рекомендую відвідати один з найбільших індістських храмів Непалу – Пашупатинатх. «Фішка» цього місця у тому, що там розташований крематорій під відкритим небом: на кам'яних сходах, що ведуть до річки (наша

Полтва для порівняння – кришталеву чистий гірський потік) сплять померлих. Багато людей, особливо туристів, відвідують це місце, щоб споглядати саме за процесом кремації. Хоча варто зазначити, що у спекотну погоду сморід стоїть просто жахливий. Також тут можна зустріти садхів – мандрючих йогів. Це дуже прикольні позитивні чуваки – такі собі мандрівні філософи з елементами хіпі та растаманства. За кілька доларів з ними можна зазнимкуватись, а якщо заприятелювати ближче, то й на певний час вийти в астрал, після доброго косяка.

Якщо ви за цей час заскучили за природою, то рекоменду селище Буданилкантха, розташоване біля гір недалеко від Катманду. Варто запам'ятати хоча б перші 5 літер цієї назви, і місцеві мешканці, і таксиста здогадаються, нуди вам треба. Тут знаходиться храмовий комплекс VIII ст., присвячений Вішну. Саме селище я обізвав місце-

вою Рубльовкою через велику кількість доволі розкішних особняків. Якщо не ліньки, то можна піднятись у гори, де розташований національний парк. На схилах гір серед 30-40-метрових рододендронів, велетенських бамбуків розкинулись храми, монастирі з привітними монахами, печери з відлюдниками. На території заповідника велика кількість струмків та водоспадів з чистою питною водою. Нас попереджали про можливість зустрічі з леопардом або тигром, і хоча ймовірність цієї яскравої події невелика, все ж таки не варто заглиблюватись самим у хащі.

Тепер програма мінімум виконана на всі сто відсотків. Далі можна відправлятись на пошуки снігової людини або загадкової Шамбали і підкорити найвищі у світі гори. Фанатам оповідань Кіплінга рекомендую відвідати Національний парк Чітван – густі нетрища, де мешкають слони, тигри, носороги, крокодили та інші представники «Книги джунглів».

І на кінець декілька організаційних порад.

Найкраще їхати у Непал навесні або восени. Влітку тут майже безперервні дощі, а взимку може бути доволі прохолодно (все ж таки гори).

Долетіти до Катманду можна з Києва з пересадкою у Делі (Індія) або у Шарджі (ОАЕ). Власне ми обрали другий варіант – він був значно дешевший, а якщо зробити транзитну еміратську візу, то великий проміжок між літаками можна компенсувати експрес-відвідинами Дубаї. Як правило, усі туристи у Катманду зупиняються у районі Тамель, біля нового королівського палацу. Тут розташовані і вишукані готелі, і демократичніші хостели чи гест-хауси. Пересуватися раджу тільки на таксі, з водієм можна сторгуватись. Хоча прихильники екстриму можуть прокататись у громадському транспорті – манюсінські маршрутки набиті в сто разів більше за норму. Дорожній рух у Катманду – окрема розмова. Це яскрава ілюстрація броунівського руху, триумф невпорядкованості та квінтесенція анархії. Не витрачайте час, шукаючи зебру або світлофор!

У ціну номера входять сніданки. Це може бути щось місцеве або для консерваторів можна замовити traditional breakfast (так-так, з вівсянкою). У чисельних ресторанчиках можна смачно повечеряти за невелику за мірками Львова суму. Хоча тим, в кого проблеми зі шлунком, рекомендую утриматись від місцевих страв – вони надзвичайно гострі, або по-іншому, просто пекельні. Припускаю, що у пеклі ними годують грішників. Але варто зазначити, що вони дуже смачні, якщо ти так звикаєш. Також біля готелів розташовані європейські супермаркети і декілька торгових центрів.

Мийте руки, завжди носіть з собою дезінфікуючі лосьйони. Пийте тільки бутильовану воду. Все ж таки це тропічна Азія. Хоча мені розповідали, що після відвідання Індії, вже бояться нічого.

Звісно, очі розбігаються від різноманіття речей і сувенірів, що продають на кожному кроці. Ринкова економіка ще не повністю запанувала над країною – тому не бійтесь нахабно торгуватись! Ціну можна знизити в декілька разів. І чим далі від туристичних центрів, готелів – тим дешевше.

Прогулянки у вечірній час вулицями міста, особливо по Тамелю – веселі та не зовсім безпечні. Готуйтеся, що можете несподівано почути біля себе загадкові фрази «Хаш, містер» або «Вант е герл». Не треба поспішати радіти: типові місцеві «герл», м'яко кажучи, на любителя. Хоча є красуні і конкурентки Айшварії Рай, але їх, на жаль, не пропонують. Не погоджуйтесь і на «хаш». Це, як правило, хитра розводка: відразу підійдуть місцеві поліцейські і... далі можна не пояснювати. Якщо вже дуже хочеться, то можна завітати на свято на честь Шиви. За легендами, він сам покурював косячки, щоб швидше дійти до нірвани, тому це свято перетворюється у свято гашишу: солодковатий запах, дбайливо забиті сигарети, усі щасливі – а ви кажете, Амстердам.

Я впевнений, що ті, хто збираються відвідати Непал, не будуть розчаровані і, повернувшись додому, почнуть відразу планувати наступну подорож до цієї неповторної й чарівної країни.

Микола Борзенков

ЧИТАЙТЕ НАСТУТ:

• РЕСТОРАНИ, БАРИ, КАВ'ЯРНІ, ПАБИ • BIANCO ROSSO PASTERIA | пр. Свободи, 6/8 • GLORIA JEAN'S COFFEES | пл. Міцкевича, 1 • MONS PIUS | вул. Л. Українки, 14 • STRUDEL HOUSE | вул. Шевська, 6 • AMAДЕУС | пл. Катедральна, 7 • АРСЕНАЛЬСЬКЕ | вул. Арсенальська, 7 • БАГРАТІОНІ | пр. В. Чорновола, 59 • БАТЯР | вул. Менцинського, 3 • ВЕЛИКА ТАРИЛКА | вул. Валова, 13 • ВЕРОНІКА | пр. Шевченка, 21 • ВІДЕНСЬКА КАВ'ЯРНЯ | пр. Свободи, 12 • ГАРМАТА | вул. Грабовського, 11 • ДАРВІН | вул. Шевська, 6/10 • ДЕЛІС | вул. Самчука, 8 • ДЗИґА | вул. Вірменська, 35 • ДИНАМО БЛЮЗ | вул. Стуса, 4 • ЗОЛОТА ГУСА | вул. Січ. Стрільців, 3 • КАФЕ 1 | пл. Катедральна, 5 • КЕНТАВР | пл. Ринок, 34 • КОРЗО | вул. Братів Рогатинців, 10 • КРАКІВСЬКА БРАМА | вул. Краківська, 5 • КУЛЬТ | вул. Чайковського, 7 • КУМПЕЛЬ | вул. Винниченка, 6 • ПАН ТАО | вул. Кримська, 28 • ПАНОРАМА | пр. Свободи, 45 • ПАНСЬКА ЧАРКА | вул. Винниченка, 3 • ПЕКІН | вул. Грушевського, 8 • ПРАГА | вул. Гнатюка, 8 • САЛО | пр. Свободи, 6/8 • СМАКОЛИК | вул. Михальчука, 5 • ТАРОН | вул. Кузнецюка, 16а • ФІЛІЖАНКА | пр. Крива липа, 3 • ФРЕСКА | вул. Краківська, 9 • ЦУКЕРНЯ | вул. Староєврейська, 3 • ЧОРНИЙ КІТ | вул. Гвардійська, 4 • ШЕКСПІР | вул. Любінська, 144 • ШТУКА | вул. Котлярська, 8 • МАГАЗИНИ • BASEL | вул. Банківська, 5 • CEZARE | вул. Дудаєва, 12 • NERI KARRA | вул. Чорновола, 25 • PRINCESS | вул. Л. Українки, 7 • БІЗНЕС СТИЛЬ | вул. Театральна, 23 • БОЛЕРО | вул. Дудаєва, 22 • ПРЕЗИДЕНТ | вул. Городоцька, 8 • КЛУБИ • CAZANOVA | вул. Ставропігійська, 7 • MUSIC LAB | вул. Братів Рогатинців, 27 • MAESTRO | вул. Лазнева, 3а • RAFINAD PEOPLE | вул. Руданського, 1 • SPLIT-LVIV | вул. Міцкевича, 6/7 • АТМОСФЕРА | вул. Братів Рогатинців, 18 • ТУРФІРМИ • АЛГОЛЬ | вул. Коперніка, 16/3 • КОЛІЗЕЙ | вул. Братів Рогатинців, 18 • МІСТ-ТУР | пр. Шевченка, 34 •

ПІЛІГРИМ | вул. Коперніка, 26 • РІТУРНЕЛЬ | вул. Водогінна, 2 • ТРАЙДЕНТ | вул. Коперніка, 18 • ТУР-РЕТУР | вул. Київська, 27 • КЛІНІКИ • АЛЬТЕРНАТИВА | вул. Героїв УПА, 73 • ВІЗЕНС | вул. Наукова, 96 б • КЛІНІКА ЗАБЛОЦЬКОГО | вул. Коперника, 20 • КЛІНІКА СВ. ПАРАСКЕВИ | вул. Заводська, 7 • ЛАЗЕР ПЛЮС | вул. Миколайчука, 9 • ПАРОДЕНТ | вул. Глибока, 4 • РІКОТА | вул. В. Великого, 31 • ГОТЕЛІ • NOBILIS | вул. Фредра, 5 • REIKARTZ | вул. Городоцька, 107 • REIKARTZ | вул. Друкарська, 9 • АНДРІЙСЬКИЙ ДІМ | вул. К. Левицького, 112 • ВЕЖА ВЕДМЕЖА | Львівська обл., с. Волосянка, урочище Цоцора • ВІНТАЖ БУТІК ГОТЕЛЬ | вул. Сербська, 11 • ГРАНД ГОТЕЛЬ | пр. Свободи, 13 • ЕДЕМ | вул. Городоцька, 95а • ЄВРОГОТЕЛЬ | вул. Тершаковців, 6а • КУПАВА | вул. Комарова, 17 • ЛЕОПОЛІС | вул. Театральна, 16 • ОПЕРА | пр. Свободи, 45 • ЦИТАДЕЛЬ ІНН | вул. Грабовського, 11 • ШВЕЙЦАРСЬКИЙ | вул. Князя Романа, 20 • ШОПЕН | пл. Маланюка, 7 • АВІАКОМПАНІЇ • LOT | вул. Січ. Стрільців, 5 • КИЙ-АВІА | пр. Шевченка, 11 • КИЙ-АВІА | пл. Григоренка, 5 • КИЙ-АВІА | вул. Любінська, 168 • АВТОСАЛОНИ • ЗАХІД-МОТОРС | вул. Липинського, 50 б • ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКИЙ АВТОМОБІЛЬНИЙ ДІМ | вул. Антоновича, 59 • ІЛТА ЛЬВІВ (ПЕЖО) | вул. Чайковського, 20 • НІКО-ЗАХІД | вул. Липинського, 50 б • ПФ «Христіна» (BMW) | вул. П'ясецького, 1 • «ТОЙОТА ЦЕНТР ЛЬВІВ «ДІАМАНТ» | вул. Кульпарківська, 226 • ТРИСТАР-АВТО-ЕЛІТ | вул. Липинського, 36 • АВТОТОВАРИ • АВТОЗАПЧАСТИНИ | вул. Липова алея, 1 • ФІТНЕС-КЛУБИ • 3 СТИХІЇ | вул. Щирецька, 36 • АКВАПАРК «ПЛЯЖ» | вул. Кн. Ольги, 114 • ЄВРОСПОРТ | пл. Петрушевича, 1 • ІНШЕ • СВ-вагони потягів | у напрямку Києва, Одеси, Сімферополя •

а також на www.issuu.com/egoist_magazine, www.presspoint.ua, www.store.obreey.com та www.journals.ua

Великі відкриття

А поза тим, у Львові – осінь. Значить, нас знову накриє хвиля фестивалів. «На каву до Львова», «Золотий лев», Свято сиру та вина... Львів'яни і туристи знову прогулюватимуться містом в пошуках хліба й видовищ. А, значить, треба знову вигадувати щось таке і готувати так, щоб викликати постійне та нестримне бажання щось скуштувати навіть у найситніших очей!

Утім, першою з великих осінніх подій є Книжковий форум, який уже відбувся. І саме під шумок форуму поруч із входом до Палацу мистецтв відкрився новий паб Luft. Як можна зрозуміти з самої назви, в італійську тенденцію заклад не вписується і більше нагадує традиційний німецький пивбар. Тут рекомендують спробувати фірмове пиво, м'ясо і, на диво, дуже смачний сирник. Кава – стандарт з автомата, а борщ такий собі. Середній чек – до сотні.

Приблизно у той же час на проєкті Шевченка запрацював ресторан-імпровізація «Грушевський سینема jazz». Його відкрили в приміщенні, де 100 років тому працював кінотеатр під назвою «Корсо», і задуманий він передовсім як культурний центр: кіно-

Останні кілька місяців позначилися у Львові відкриттям нової величезної кількості закладів. Прикметно, що дуже багато з них – це заклади з італійською кухнею. Ресторан «Ill Castello», піцерія «Фелічита», ресторан «Флоренція», пастерія «Да Вінчі» – що не тиждень, то щось нове. Проте іноді ресторатори не враховують, що тепер італійські продукти доступні львів'янам не тільки в Італії, а пасту-фаджолі готує кожна третя львівська господиня. Тому відрізнити італійське саямлі від місцевої ковбаси теж може більшість відвідувачів таких закладів. Тому й виживуть, мабуть, в умовах львівської конкуренції найчесніші та найгостинніші.

покази, живі виступи гуртів, виставки живопису тощо. Середній чек – до 150 грн.

Новинки у меню

Пастерія Bianco Rosso пропонує скуштувати справжнє італійське вино, ексклюзивно створене для цього ресторану. Виготовлені з винограду, зібраного на пагорбах Тоскани, Bianco (біле сухе) і Rosso (червоне сухе), при цьому дуже недорогі: 50 мл – 7 грн.

А в Strudel Haus – нова осіння колекція штруделів. Зокрема, тут можна скуштувати штруделі з баклажанами, цукіні, гарбузом.

У ресторані Del Pesto ж з'явилося дитяче меню, а в ньому – бульба-пюре і фрі, шашлички, чізкейки. Середній «дитячий» чек – 30 грн. Крім того, в ресторані можна замовити свято для дитини – забаву з аніматорами та випікання піци разом з кухарями.

Сніданки

Вони восени з'явилися у «Цукерні» та у Pasta Mia.

Солодкий заклад у центрі тепер працює з 8 ранку і на сніданок пропонує салатики, каші, сирники, брускети,

йогурти. Порція, скажімо, сирничків з капучіно обійдеться у 50 грн.

Pasta Mia у Солонці на сніданок має такий вибір: яйця-пашот з прошуто; прошуто з тостовим хлібом, оливками і руколою під соусом «Бернез»; оката яечня та грильовані шматочки хліба або омлет зі спаржею. Вартість будь-якого зі сніданків – 25 грн.

Бізнес-ланчі

Вони з'явилися у ресторанчину мережі A la minute на вул. Героїв УПА та у ресторані «Прага». В A la minute пропозиція діє з понеділка до п'ятниці з 12:00 до 15:00 і коштує 25 або 35 грн. У «Празі» бізнес-ланч пропонують у той же час, однак за 44 грн і з ширшим наповненням.

Ольга Ігнатова

ТОПЛЕС ШОУ-БАР

23⁰⁰ - 6⁰⁰

CAZANOVA

RESTAURANT | LOUNGE | SHOW

Страви авторської та європейської кухні
кальєн | коктейль-бар | пивна карта | show bar | live music | wi-fi zone

Адреса: м. Львів, вул. Ставропігійська, 7
тел.: (032) 236-75-74, (067) 287-68-05
ресторан працює з 11⁰⁰ до 6⁰⁰

007: КООРДИНАТИ «СКАЙФОЛ»

Нова частина серії про Джеймса Бонда від режисера Сема Мендеса є одним із найочікуваніших фільмів 2012 року. Буквально назва картини перекладається як «І небеса впадуть».

Роль спецагента в 23-ій частині «бондіани» знову виконує Деніел Крейг, холодні очі та мужня постать якого вже змусили зітхати багатьох жінок. Також у головних ролях Рейф Файнс (він грає урядового агента), Береніс Марло (дівчина Бонда) і Хав'єр Бардем (головний лиходій). Дія фільму відбувається після подій, які показані у «Кванті милосердя», в перші роки служби Джеймса Бонда Її Величності. Начальниця Бонда, агент М, за час роботи забула про своє минуле. Але минуле не забуло про неї – і воно раптово нагадує про себе. Тепер небезпечна загрожує не тільки репутації агента М, але і її життю. Бонду належить захищати себе, своє начальство та свою організацію, як завжди, ризикуючи головою, своїм і чужими життями, втворювати такі трюки, на які не здатний жоден інший спецагент.

В кінотеатрах України нову стрічку «бондіани» почнуть демонструвати 1 листопада.

Юрій Щербак ЧАС ВЕЛИКОЇ ГРИ. ФАНТОМИ 2079 РОКУ

Роман Юрія Щербака «Час Великої Гри. Фантоми 2079 року» є продовженням гостросюжетного політичного трилера, антиутопії «Час смертохристів. Міражі 2077 року». Вихід sensationного роману «Час смертохристів» у 2011 році став значною літературною подією, привернув увагу читачів і критиків, про що свідчать дві престижні премії.

У центрі роману «Час Великої Гри» – драматична доля головного героя, генерала української розвідки Ігоря Гайдунка. Він діє в період Великої темряви та після його закінчення, бере участь у жорсткій політичній боротьбі, наражається на смертельні ризики.

Кріс Тведт КОЛО СМЕРТІ

Мікаель Бренне – партнер успішної юридичної фірми, і його очікує світле майбутнє. Під час розгляду однієї кримінальної справи він опиняється в ролі обвинуваченого у нападі на жінку задля залякування свідка.

Він потрапляє у в'язницю, втрачає право практикувати як адвокат і миттєво залишається без друзів, доходів та будь-яких перспектив. Неочікувано колишня колега, якій Мікаель свого часу зіпсував кар'єру, допомагає йому звільнитися із в'язниці під заставу і залучає до розслідування давнього подвійного вбивства. І Мікаель Бренне, який думав, що його життя вже не може бути гіршим, стає наталізатором жахливих подій в маленькому рибальському містечку. «Коло смерті» – твір, написаний в кращих традиціях сучасного скандинавського детективного роману.

МАКСИМАЛЬНИЙ ЗВУК, МАКСИМАЛЬНЕ ЗОБРАЖЕННЯ, МАКСИМАЛЬНІ ВРАЖЕННЯ!

Кожен із нас хоче, щоб у його житті було якомога більше всього якісного: якісний одяг, якісна їжа, якісні послуги та товари. Це стосується і відпочинку, адже після важкого робочого дня хочеться нагородити і потішити себе чимось: келихом вина, смачною вечерею, зустріччю з другом, виставою в театрі чи цікавим фільмом у кінотеатрі. Смаки в кожного свої, але всіх об'єднує одне бажання – справді якісно відпочити та гарно провести час. Для прихильників кіно ідеальним місцем стане кінотеатр мережі «Планета Кіно IMAX». Тут знають, як задовольнити потреби кожного клієнта. Та й вибір і залів для перегляду, і самих фільмів також чималий. Про всі переваги та особливості «Планети кіно IMAX» ми поговорили з директором кінотеатру Оксаною Хвальовою.

– Доброго дня, пані Оксано! Розкажіть, будь ласка, чому саме до Вас вартує приходити прихильникам кіно?

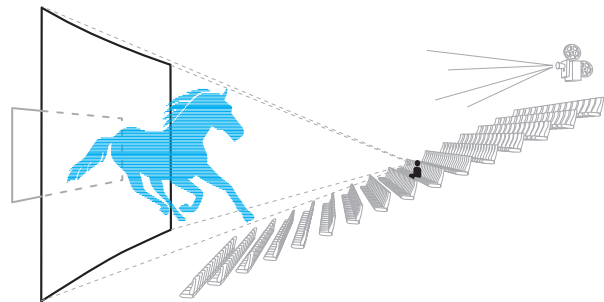
– Кінотеатр мережі «Планета Кіно IMAX» – це сучасний мультиплекс, здатний прийняти понад 1500 глядачів одночасно. Сеанси у нас починаються щоразу 15 хвилин. «Планета Кіно IMAX» підходить для людей, які люблять якісний відпочинок, в тому числі й сімейний. Тут є 7 кінозалів для перегляду фільмів, які відрізняються між собою за технологією (IMAX, IMAX 3D, Dolby 3D, Dolby Digital Cinema, Плівка 35мм). Переглядаючи фільм в «Планеті Кіно IMAX», глядач не просто дивиться кіно, він ніби знаходиться в ньому разом з акторами.

Таких кінотеатрів у світі є приблизно 600, в той час, коли звичайних, – більше 100 тисяч. В Україні їх всього три. В деяких країнах люди спеціально їздять в інші міста на перегляди в IMAX. Тому львів'янам пощастило, що вони мають можливість дивитися кіно в одному з найтехнологічніших кінотеатрів світу.

– Чим саме «Планета Кіно IMAX» відрізняється від інших кінотеатрів?

– Насамперед, у нас можна переглядати стрічки у форматі IMAX – це формат фільмів, розроблений канадською компанією IMAX Corporation. Цей формат дозволяє переглядати стрічки на максимально великому екрані з максимальною яскравістю зображення, не втрачаючи роздільної здатності. Розмір екрана – аж 22 метри завширшки та 16,1 м заввишки; срібне покриття поверхні відбиває максимум світла без втрат. Це дозволяє зробити зображення яскравішим та контрастнішим, ніж у звичайному кінотеатрі. Завдяки особливому розташуванню рядів у кіно-

залі та формі самого екрана, зображення заповнює всю зону видимості, створюючи максимальний ефект присутності.

Та й звук тут значно гучніший та чіткіший, ніж в звичайних кінотеатрах. Переваги, як на мене, очевидні. Їх відчула вже значна частина львів'ян, адже щомісяця «Планета Кіно IMAX» гостинно зустрічає 50-60 тисяч людей. Для кожного з них ми і працюємо.

– Оксано Сергіївно, а чи велика команда потрібна для того, щоб якісно обслуговувати усіх відвідувачів?

– Так, команда дійсно велика. Кожен наш працівник є професіоналом своєї справи. Перед відкриттям «Планети Кіно IMAX» усі, в тому числі і я, пройшли спеціальні навчання. Кожен працівник, незалежно від його посади, зможе відповісти на всі запитання, які задають відвід-

увачі, – про кількість місць в кінозалах, їх особливості, технології тощо. Ми з радістю запрошуємо на роботу молодь, заохочуємо їх безкоштовними квитками та іншими бонусами.

– А як щодо відвідувачів? Чи є якась система лояльності і для них?

– Так, звісно! Кожному гостю ми даруємо накопичувальну клубну карту, на яку нараховуємо бонуси при купівлі квитків у кінотеатрі та продукції в барі. Накопичені бонуси можна обміняти на безкоштовні квитки в кіно та продукцію в барі. Для усіх власників карток діють вигідні пропозиції та акції, організовуються прем'єрні покази фільмів.

Є також великі знижки для колективних переглядів. Ними можуть скористатися школи для своїх учнів, підприємства для своїх працівників. Також ми подбали про те, щоб «Планету Кіно IMAX» мали змогу відвідувати люди з обмеженими фізичними можливостями, в кожному залі є спеціально призначені місця для інвалідних візків, пандуси та інші необхідні пристосування.

– Які жанри кіно можна подивитися в кінотеатрі «Планета Кіно IMAX»?

– Кожна людина у нас знайде фільм на свій смак. В «Планеті Кіно IMAX» транслюють стрічки чи не усіх жанрів – це і трилери, і комедії, і мелодрами, і фентезі, і пригодницькі фільми. З дітьми можна переглянути останні новинки з мультфільмів. Або ж документальне кіно. Це новинка на львівському ринку. Фільми про підводний світ, космос, життя в Арктиці просто захоплюють і будуть цікавими людині будь-якого віку. Це надзвичайно пізнавально. Ми хочемо, щоб люди, дивлячись кіно, не тільки відпочивали, але й розвивались, дізнавались нову інформацію, повністю занурювались в інший вимір. Де ж, якщо не в нас, можна з легкістю поспостерігати за життям білих ведмедів у Арктиці, та ще й сидючи в зручному кріслі?

Кінозали у «Планеті Кіно IMAX»

Назва (номер) залу	Плівка 35 мм	Цифровий носій	Можливість показу 3D	Кількість місць
IMAX	–	+	+	375
1	–	+	–	184
2	+	–	–	132
3	+	–	–	132
4	–	+	+	280
5	+	–	–	271
6	–	+	+	144

– А для того, щоб придбати квиток, потрібно їхати в «King Cross Leopoldis»?

– Ні, не обов'язково. Можна придбати квитки онлайн, обрати місце та розрахуватись за допомогою однієї з найпопулярніших платіжних систем. Або забронювати квитки та викупити їх уже в касі кінотеатру. Тепер також інформація про фільми та сеанси, послуги бронювання та купівлі квитків, а також переваги участі в Клубній програмі кінотеатру доступні у зручному додатку для користувачів телефонів з ОС IOS (Apple) та Android завдяки спеціально розробленому запатентованому мобільному додатку.

– Як у вас плани на майбутнє?

– О, планів у нас багато. Ми не збираємося зупинятись на досягнутому. Тим більше, що рухатись є куди. Ми постійно впроваджуємо новітні технології в сервісі з метою зробити відпочинок наших гостей максимально комфортним. Плануємо також більше працювати з туристами та гостями міста, групами дітей зі шкіл області. Хочеться, щоб кожна людина мала змогу насолодитись якісним переглядом кіно.

– А Ви самі переглядаєте усі фільми, що транслюють в «Планеті Кіно IMAX»? І чи дивитесь ще фільми по телебаченню?

– На жаль, тут переглядаю тільки ті, що транслюють в залі IMAX, разом з друзями. Отримую від цього справжнє задоволення. Щодо інших залів – просто бракує часу. А по телебаченню мало що дивлюсь. В мене взагалі не було телевізора багато років, і це мене цілком влаштовувало. Зараз же набридає велика кількість реклами, особливо політичної. У «Планеті Кіно IMAX» комерційна реклама також присутня, але не в такій надмірній кількості та не посеред сеансу. І вже точно тут не побачиш політичної реклами. Ми хочемо, щоб наші відвідувачі відпочивали від всього буденного та отримували задоволення від якісного перегляду фільмів у нас. Для цього кінотеатр «Планета Кіно IMAX» і працює щодня!

Ви теж помітили ту дивну штуку: не встиг зносити один модний смартфон, як на прилавку – ще новіший, ще кращий, ще тонший, і взагалі має на одиничку більше! А ось і операційна система оновилась, ще до попередньої не звик... Люди, ну скільки можна? Давайте нарешті повернемося із віртуального світу у наш, реальний, у той, який можна помацати не лише через Retina чи Gorilla Glass, а безпосередньо наживо! Хоча ні, стривайте, і тут те саме! Тьху!

Angry Birds 7D

www.geekalerts.com/angry-birds-board-game/

Ну, може і не семи-, але точно багато-вимірні. Принаймні, зроблені не з пікселів, а з пластику, отже, мають відповідну вагу і ніжний запах пластмаси. Вам набридло постійно сувати екран, щоб побачити, де ж там ховаються ті кляті свині? Так ось же вони! У вас на столі, в наборі Angry Birds Board Game!

Справді, Angry Birds перебрались у карткову настільну гру, де все таке ж, навіть краще. Адже тепер за гальбою пива у пташок можуть одночасно грати аж чотири лобуряки, захищаючи їхні яйця від свиней. І повірте, це значно краще, ніж на моніторі. Адже хто не хотів побачити, як виглядають пташки ззаду? А свині? Що ніхто не хотів? Гм... ну ок, проіхали...

Все одно тепер можна усіх детально роздивитись всього за якихось \$20. І постріляти з рогачки. На жаль, ані свині, ані пташки не лускають з веселими вигуками, хоча може це і на краще. То було б трохи занадто.

«Ліжкоколонки»

www.time4sleep.com/beds/leather-beds/sound-leather-bed-white

Думаєте, що це біле шкіряне ліжко, так? Гадаєте, ми тут зовсім здуріли і замість новинок техніки тулимо вам меблі? А ось і ні! Це – колонки для iPhone (*маніакально регоче, вибігає на вулицю і біжить у напрямку Кульпарківської!*).

Sound Leather Bed – дон-станція для продукції Apple. Аудіо-ліжко можна легко підключити до iPhone чи iPod, тільки от носити із мобільною його буде важко. Самі розумієте, окрім того, що це ліжко, у ньому ще є потужні колонки і сабвуфер.

Якщо у вас немає дівчини, ліжко приспить вас після важкого трудового дня якоюсь приємною вам музичною або навіть розбудить чимось бадьорим та ритмічним. Як не дивно, коштує такий аксесуар дешевше, аніж сам пристрій фірми Apple – від 300 фунтів. Так, це дешевше, аніж заводити дівчину.

iШафа - це звучить гордо!

www.mebel-neman.by/stenki/?imeb

Таких великих та ідіотських... тобто інноваційних, «меблів» у нашій рубриці ще не було. І, сподіваємося, не буде, хоча ми б тут не зарікались. Так от, презентуємо вам несподіваний дизайнерський хід братів-білорусів. В той час, коли китайці в усі свої смартфони намагаються втулити телевізор, північні сусіди перетворили останній на справжнісінький iPhone чи iPad. Вірніше, стіну довкола нього.

Шафа з нішою для телевізора, яку нарекли з вишуканою оригінальністю «iMeb», не лише візуально виглядає наче iPad-переросток. Творці кажуть, що, як і у продукції

Apple, у неї нема ручок та шарнірів, все відкривається дотиком! Тільки уявіть!

Втім, білоруський телевізор «Горизонт» туди не дуже пасуватиме, та й сама шафа, яка більше нагадує китайські безіменні репліки, пасуватиме хіба King-Kongy. Та, як то кажуть, на кожен девайс знайдеться свій гін. Якщо гін цього девайсу ви, то відкладіть з наступного авансу 7 мільйонів білоруських карбованців (ви купуєте, ви й рахуйте, скільки то).

Наразі «мебля» виконана в одному кольорі: «суперстильний нічно-чорний». Чи буде фірма змагатись за шанувальників iPhone кольору «супернеймовірний ультрабілий» поки не відомо. Як і не відомо, чи судитиметься Apple із такими нахабними плагіаторами.

«За 100 метрів - поворот правою ногою»

www.dominicwilcox.com/gpsshoes.htm

Ідеї про інтеграцію програмних рішень безпосередньо в голову підбираються все ближче. Наразі вони зупинились на рівні бруківки. Зустрічайте: перші у цьому кінці галактики черевики з вмонтованим GPS!

Ні, ну справді, навіть переїматися незнайомою місциною, вдивлятися у мапи, не дай Боже, контактувати з місцевим населенням? Покладіться на черевики, розроблені британським дизайнером Dominic Wilcox, і хай несуть вас, нуди треба.

GPS-сенсор, як у найзаконспірованіших шпигунів, розташований під лівим каблуком. Ой, тепер ви про це дізнались, по вас зараз прийдуть... Ха-ха, не переймайтесь, не прийдуть, кому ви потрібні. Це були 5 секунд веселого гумору від нашого постійного спонсора Євгенія Петросяна.

Ні, ну справді, з новими мештами ви змушені будете нарешті дивитись під ноги, адже на носках взуття вам мигатимуть стрілки, вказуючи шлях. А от автомобілістам вони, швидше за все, заважатимуть. Адже як ви собі то уявляєте – їхати і одночасно розглядати стрілочки на черевиках? А ще ж здачу пасажиром віддавати. Не, то зовсім не діло...

Богдан Юрочко

БОРГ

Правові аспекти відповідальності спадкоємця за кредитним договором

Яскраві вивіски, біг-борди, торгові центри – з усіх боків на нас як споживачів тиснуть пропозиції придбати певні товари. І великими літерами поруч з назвами виблискуює слово «КРЕДИТ». Він обслуговує все більшу частку товарних потоків, замінюючи традиційні товарно-грошові зв'язки обміну. Кредит необхідний як важливий засіб забезпечення фінансово-господарської діяльності економічних суб'єктів.

Проте споживче кредитування, яке після світової фінансової кризи знову набирає обертів, несе у собі не лише позитивні, а й негативні наслідки – ризики життя у борг.

Кредитні відносини виникають і діють між двома суб'єктами: кредитором, який надає позику, і позичальником, який її отримує. Рушійним мотивом надан-

ня позики у тимчасове користування є одержання доходу у формі позичкового відсотка. Мета кредитора – одержання прибутку (відсотка); ціль позичальника – задоволення тимчасової потреби у додаткових грошових ресурсах. З боку кредитора, позика є актом комерційного продажу грошових коштів на певний термін. Позичальник є клієнтом, споживачем послуг кредитора.

Беручи споживчий кредит у банку, ми не завжди задумуємося над його наслідками і подальшою сплатою відсотків, комісій та тіла кредиту. Але найстрашніше те, що ці борги можуть впасти на наших близьких. Сьогодні говоримо про ризики і шляхи вирішення такої проблеми, як правові аспекти виконання зобов'язань за кредитним договором у випадку смерті боржника.

Будь-які зобов'язання, в тому числі і кредитні, припиняються з підстав, передбачених договором або законом (частина перша статті 598 ЦК). Такі підстави, зокрема, зазначені у статтях 599-601, 604-609 ЦК.

Відповідно до ч. 4 ст. 25 ЦК України, цивільна правоспідатність фізичної особи припиняється у момент її смерті. Згідно ст. 608 ЦК України, зобов'язання припиняється смертю боржника, якщо воно є нерозривно пов'язаним з його особою і у зв'язку з цим не може бути виконане іншою особою. Статтями 1216, 1218 ЦК України передбачено, що спадкуванням є перехід права обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до інших осіб (спадкоємців). До складу спадщини входять усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини і не припинилися внаслідок його смерті.

За змістом зазначених норм у разі смерті фізичної особи-боржника, обов'язки померлої особи (боржника) за загальним правилом переходять до її спадкоємця. **Отже, з моменту смерті спадкоємця припиняються його зобов'язання за кредитним договором і переходять до спадкоємців.**

Статтею 1281 Цивільного кодексу України встановлено, що спадкоємці зобов'язані повідомити кредитора спадкодавця про відкриття спадщини, якщо їм відомо про його борги. Проте у законодавстві не передбачено жодних санкцій за таке повідомлення. Єдиний ризик у такому випадку – кредитор буде продовжувати нараховувати відсотки і штрафні санкції, які потім доведеться скасовувати з боями...

Тут варто зазначити, що законодавство передбачає спеціальний строк подання вимоги до спадкоємця у 6 місяців від моменту, коли він дізнався, але у будь-якому разі протягом одного року від настання строку вимоги. Якщо доведеним є факт повідомлення кредитора про смерть позичальника і кредитор не використав свого права на вимогу, то такого кредитора позбавляють права вимоги.

З урахуванням положення статті 1282 ЦК, спадкоємці боржника, за умови прийняття спадщини, є боржниками перед кредитором у межах вартості майна, одержаного у спадщину.

При цьому спадкоємці несуть зобов'язання погасити нараховані відсотки і неустойку тільки в тому випадку, якщо позичальник вчинив їх за життя. Інші нараховані зобов'язання фактично не пов'язані з особою позичальника і не можуть присуджуватися до сплати спадкоємцям. Зазначена позиція відображена також і у Постанові пленуму ВС від 30.03.2012 N 5 «Про практику застосування судами законодавства при вирішенні спорів, що виникають із кредитних правовідносин».

Неправомірними є дії банку щодо подальшого нарахування після смерті позичальника відсотків за кредитним договором, комісії, неустойки. Важливим фактом є те, що спадкоємці боржника, за умови прийняття спадщини, є боржниками перед кредитором лише у межах вартості майна, одержаного у спадок. Тобто, якщо за кредитним договором є заборгованість у розмірі 100 000 грн., а вартість успадкованого майна складає 50 000 грн., то кредитор не має права вимагати у спадкоємця більше, ніж вартість успадкованого майна – 50 000 грн.

Проте нерідко позичкодавець для стягнення заборгованості за кредитним договором застосовує усі можливі методи – як судові, так і позасудові. Такими способами є ігнорування факту смерті позичальника, стягнення заставного майна, в тому числі і з майнового поручителя, вчинення виконавчих написів на договорах іпотечки, позови до суду з вимогою повернення чи дострокового повернення заборгованості. Часто банки застосовують кілька таких дій водночас. Необхідно звернути увагу, що правовідносини за кредитним договором припиняються лише після погашення вимог кредитора.

Наявність судового рішення про задоволення вимог кредитора, яке не виконав боржник, не припиняє правовідносин сторін кредитного договору, не звільняє останнього від відповідальності за невиконання грошового зобов'язання та не позбавляє позичкодавця права на отримання сум, передбачених частиною другою статті 625 ЦК, оскільки зобов'язання залишається невиконаним належним чином відповідно до вимог статей 526, 599 ЦК. Отже, уже після рішення суду, якщо спадкоємець не гасить заборгованості, на неї можуть бути нараховані інфляційні втрати і 3% річних.

У разі звернення кредитодавця до суду після вчинення виконавчого напису про звернення стягнення на предмет іпотечки з вимогою про стягнення кредитної заборгованості, суд має з'ясувати питання про виконання виконавчого напису і з урахуванням цього вирішити спір на підставі чинного законодавства та умов кредитного договору.

Відсутність належного регулювання у цій галузі не виключає можливості кредитора робити кілька дій водночас, зокрема звернути стягнення на заставне майно і паралельно подати позов про стягнення заборгованості. Ця юридична колізія залишається цікавою та нерегульованою, оскільки в ЗУ «Про виконавче провадження» не передбачено такої підстави закінчення виконавчого провадження щодо майнового поручителя «стягнення коштів з боржника». У випадку задоволення позовних вимог кредитора до боржника, коли уже відкрите виконавче провадження щодо стягнення заборгованості з майнового поручителя, не буде для кредитора перешкодою для стягнення коштів з майнового поручителя, що порушує основні засади цивільного законодавства і може призвести не до компенсації збитків кредитора, а до його неправомірного збагачення за рахунок боржника і поручителя.

Сподіваюся, зазначена інформація буде для Вас корисною.

Будьте обачними і пам'ятайте: лише якісна юридична допомога може захистити Вас і Ваших близьких від різного масштабу афер. Один маленький пункт договору, виписаний шрифтом неглем шрифту, може призвести до непередбачуваних наслідків.

Спеціалісти приватного підприємства «Львівський юридичний центр» завжди готові дати корисну пораду, оперативно прореагувати у складних ситуаціях, професійно підійти до вирішення будь-яких проблем і досягти позитивного результату, навіть тоді, коли Ви уже розчарувалися у можливості досягнути успіху.

Завжди готові підтримати Вас на шляху до успіху!

*З повагою Богдан Дорошенко
ПП «Львівський юридичний центр»
м. Львів, вул.Городоцька, 85/312
тел.: (032) 294-98-94*

«Я КОХАЮ СВОЮ ДРУЖИНУ. І МЕНЕ ЗАВОДИТЬ, КОЛИ ВОНА З ІНШИМ»

«Це ж вони так намагаються врятувати сім'ю, – сказала моя подруга, коли довідалася, що я збираюся написати матеріал про свінгерів. – Вони вже не люблять одне одного, але виховання не дозволяє ходити наліво. От вони й стають цими свінгерами – наче і сім'я врятована, і секс мати можна зі всім, що vorушиться».

...Свінгер Леонід запізнюється на зустріч, пише в СМС, що купує дружині подарунок. Ми домовилися поговорити у кав'ярні, де столики стоять доволі далеко один від одного – чоловікові не хочеться, щоб зайві люди почули про його спосіб життя. Він спізнюється на 10 хвилин і демонструє подарунок для дружини – страпон, тобто фалоімітатор, який чіпляють на пояс жінці.

– Купив страпон...

– Ти нормально переносиш страпон?

– Я ще не пробував, тому купив. Ой! Змазку забув! Треба буде в янусь аптеку зайти... Бачиш, у мене нема практики.

– Коли тебе перестала приваблювати твоя дружина?

– Ну це некоректне питання. Вона мене приваблює завжди.

– Ну але ж вихід на такий рівень, як стосунки з іншими свінгерами, має бути чимсь спровокований...

– Давай почнемо з того, що я люблю свою дружину. І серед справжніх свінгерів особисто я не зустрічав людей, що живуть із партнерами, які їх не приваблюють, не задовольняють... Для того, щоб наважитися на такі експерименти, повинна бути стовідсоткова гармонія.

– Ти зараз уже чоловік середнього віку, скажімо так. А як ти дізнався, що свінгери взагалі бувають, і що це твоє?

– Ти не повіриш! Коли ми вперше це спробували, не було ні Інтернету, ні якоїсь літератури, та навіть мобільні

телефони мали лише обрані! Були тільки газети з об'явами. Тому ніякої літератури ми не читали! Вперше у нас це відбулося десь у 1999-му році дуже банально – ми напилися з нашими друзями і почали злегка фліртувати. Там усе було по-дитячому: якісь цюмчики, руки в штанах та й все... Але коли ми протверезіли, то зрозуміли, що це кльово.

– А як ви знайшли своїх перших партнерів?

– Ну це були такі оголошення типу: «Сімейна пара шукає сімейну пару для цікавого спілкування на спільні теми». Такі об'яви друкувала газета «Ваш магазин». Я написав листа на вказану абонентську скриньку і чекав відповіді. Мені передзвонили. Це була жінка з дуже інтелігентним голосом, яка запропонувала прогулятися парами у парку. Найсмішніше, що у цілях конспірації ми з дружиною взяли зі собою дитинку у візочку. І наші перші партнери також прийшли з немовлям! Тож незручних пауз не виникало – ми з тим чоловіком курили, а наші дружини обмінювалися неоціненним досвідом до-

гляду за дитиною.

– А не було такого незручного відчуття – мовляв, люба, це було непорозуміння, давай забудемо... Давай не будемо про це говорити, щось таке...

– Ні, не було. Щоправда, після першого серйозного досвіду ми справді про це не говорили, ми швидше мовчали. От так, сіли в машину, заїхали на якесь озеро, сіли на березі, курили, дивилися на воду і мовчали... Ні, ми не відмовлялися від продовження цих практик, але ще не могли сказати собі відверто подобається нам це чи ні.

– А відчуття зради було?

– Я зараз спробую максимально чітко і лаконічно пояснити. По-перше, давай відкинемо поняття зради як таке. Я однолюб, я кохаю тільки свою дружину. Так само люди часто помиляються, коли думають, що моя дружина мені приїлася, тому от я знайшов такий формат – займатися сексом з іншими жінками і робити це «легально». Ні, моя дружина мене досі приваблює і, думаю, ніколи не приїється. Це

її велика заслуга – вона працює над собою, любить робити себе ще кращою, ще привабливішою. І до цього самого вона змушує мене. Нам, грубо кажучи, по 45 років, а ми досі сексуальні.

– Справді. Вас навіть у приклад багатьом подружжям можна ставити...

– А ще дуже важливо, що моя кохана не любить одноманітності, вона відкрита до експериментів, готова пробувати нове. Вона, бачиш, не зупиняється у своєму самовдосконаленні.

– Але ж чому ви спите з іншими людьми...

– Знаєш, от ти це все так пафосно сприймаєш. А у нас не було навіть розмов на такі теми, ми навіть не думали про якусь зраду, про охолодження якесь... Єдине, що було, це: «Ого! Прикольно! А давай ще щось придумаємо...» Це як на новій каруселі покататися. Тобто ми не сприймаємо це як якийсь важливий крок, це просто гарний спосіб провести час.

– Ти казав мені, що справжні свінгери – це люди успішні, самодостатні. Звідки такий висновок?

– Ну, я ж не тільки по собі суджу. Я ж з іншими просто змушений спілкуватися також!

– А чому так? От поглянь, у стосунках між садистами і мазохістами

зазвичай людина, яка є впливовою у звичайному житті, у ліжку хоче підкорятися. І навпаки – водій міжмиської маршрутки хоче бути поводителем. А тут як? Як пояснити прагнення людей дивитися на те, коли задовольняють їх коханих?

– Ну, у всіх можуть бути свої причини. Якщо говорити саме про нашу пару, то в нас все просто. Ми не хочемо нудьгувати. Не хочемо десятиліттями жити в одному форматі. Напевно, хочеться, щоб нам разом завжди було цікаво. Причому у мене є стовідсоткова переконаність у тому, що ці забавки ні до чого поганого не призведуть.

– Звідки така впевненість?

– З досвіду! Є у нас навіть такі пари, з якими ми просто в театр разом ходимо. Ну буває ж таке, що мені дівчинка подобається, але я бачу, що її чоловік моєї дружині ну взагалі не йде. Тоді нічого і не відбувається. От тобі, до слова, і про зраду. Якби я був несформованим підлітком, я б писав тій дівчині СМСки і винаймав квартири для сексу. А тут я цілком чітко розділяю, що ось – моя дружина, а ось – забавка. Дружина важливіша. Ми з нею – одне ціле.

– Давай подалі від філософій. Тебе особисто заводять, коли твою дружину на твоїх очах бере інший

чоловік?

– (пауза) Так. Мене це заводить.

– Правда, що навіть у Львові відбуваються зустрічі свінгерів, під час яких усе, грубо кажучи, перетворюється на масштабну оргію?

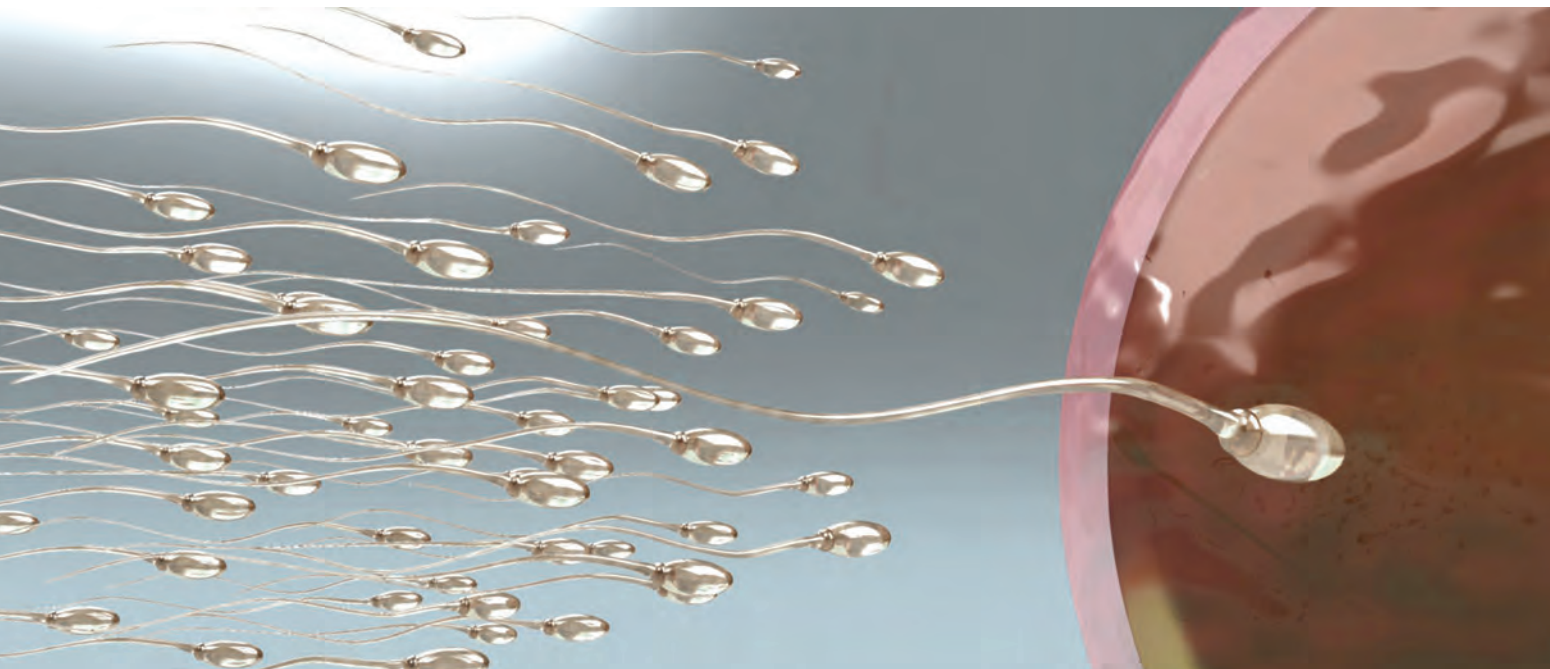
– Ну так, правда. Наші друзі періодично таке влаштовують у себе вдома, або винаймають замиський будинок. Там збираються всі свої і гарно проводять час.

– Де можна дізнатися про цю зустріч?

– Ніде! Я, до речі, хочу сказати вашим читачам – якщо десь в Інтернеті ви знайдете схоже оголошення, не ведіться. Часто пишуть щось типу «Збираємося тоді-то, з пар по 1500, з самотніх чоловіків – по 1000, будуть конкурси, розваги і призи». Знайте, що ніхто не застрахує вас на такій зустрічі. Щонайменше, ви просто засвітитесь в нечесному, неблагогородному товаристві. У гіршому випадку вас ще й зафільтрувати можуть – для бази даних якоїсь спецслужби. Якщо така зустріч відбувається, то її організовують свої для своїх. Тобто мова йде про перевірених людей. І навіть якщо там з'являється хтось новенький, то виключно за чияєюсь рекомендацією.

Ганна ВДРУГ

НАЙКРАЩИЙ ІЗ 50-ТИ МІЛЬЙОНІВ

Зачаття нового життя – один із найунікальніших природних процесів. Тільки подумайте, при еякуляції до піхви жінки потрапляє близько 50 млн сперматозоїдів-«марафонців», через шийку матки до яйцеклітини «добігає» всього 90-100, а запліднює тільки один! Цей щасливець виграє найбільший конкурс, який встановлює природа – 1 до 50 000 000!

Звісно, якщо на цьому шляху стається хоча би невеликий збій, пара буде мати проблеми з плануванням вагітності, й тоді на допомогу приходить наука, котра стрімко розвинулася за останні десятиріччя – репродуктологія.

Внутрішньоматкова інсемінація (ВМІ) – це введення підготовленої сперми в порожнину матки. В лабораторних умовах сперму відмивають, роблять концентрованою, видаляють білкові фракції. ВМІ є найбільш наближеною до природного запліднення допоміжною репродуктивною технологією, при

якій втручання до організму жінки є мінімальним. Методика не потребує великої кількості медикаментів, як при екстракорпоральному заплідненні (ЕКЗ), є достатньо простою за виконанням та відносно доступною за ціною.

У максимально сприятливий період для зачаття (в період овуляції) спеціально оброблену сперму вводять до порожнини матки. Далі в організмі жінки запліднення відбувається природним шляхом. Проведення ВМІ можливе як в природному циклі, так і при стимуляції росту фолікулів. Зазвичай,

процедуру проводять, коли з організмом жінки все гаразд або спостерігається безпліддя, спричинене проходженням сперматозоїдів через канал шийки матки з втратою властивостей та здатності до запліднення яйцеклітини. З боку чоловіка можуть бути незначні порушення спермограми: зменшення об'єму еякуляту (менше 2 мл), рухливості (не 50 %, як за нормою, а до 40% рухливих спермій категорії А і В), морфологічно змінених сперматозоїдів допускають до 20%. Також дозволяють незначні порушення у функціонуванні літичних ферментів сім'яної рідини, при яких сперма довгий час не розріджується.

Треба зазначити, що описані показники є відносними, статевая сфера чоловіка є надзвичайно чутливим механізмом, який реагує на будь-який чинник. За результатами однієї спермограми не можна встановлювати діагноз, при низьких показниках радимо за 2 тижні аналіз перездати, а при великих розбіжностях спермограму роблять втретє, за 2 тижні, а за основу беруть потім дві, найбільш наближені за результатами. Загальновідомими умовами здачі об'єктивного аналізу є утримання від статевих стосунків протягом 2-3 днів, обмеження паління, виключення з раціону на ці дні алкоголю, гострої їжі, медикаментів. Не можна відвідувати сауну, лазню та інші термічні процедури. Ще не завжди наголошують, що навіть сидіння з підігрівом в автівці може вплинути на результат дослідження!

Настання вагітності після ВМІ залежить від багатьох чинників: віку жінки, тривалості безпліддя, якості сперми, кількості попередніх спроб. Шанси на успіх складають 10-15%, після 3-4 невдалих спроб пацієнтам рекомендуємо ЕКЗ.

Сьогодні з'явився новий метод дослідження – НВА-тест, який проводять паралельно зі спермограмою. Він дозволяє визначити індекс зрілості сперматозоїдів, відсутність в них ДНК-фрагментації (генетичних змін). Якщо цей індекс менший за 60, навіть при нормальних показниках спермограми, парі рекомендують проведення ІКСІ (введення одного відібраного сперматозоїда в яйцеклітину за допомогою мікроголки). Це, з одного боку, дозволяє зекономити час та кошти на неефективних спробах ВМІ та з іншого – підвищує частоту клінічних вагітностей та попереджує виникнення викиднів на ранніх термінах вагітності.

Костянтин Граждан, завідувач ембріологічним відділенням Клініки репродукції людини «Альтернатива»

КЛІНІКА РЕПРОДУКЦІЇ ЛЮДИНИ

ЛЬТЕРНАТИВА

Палиги Ігора Євгеновича

- ЗАПЛІДНЕННЯ ІН ВІТРО (штучне запліднення) ТА ІНШІ ДОПОМІЖНІ РЕПРОДУКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ
- УЛЬТРАЗВУКОВА ДІАГНОСТИКА
- ВСІ ВИДИ ГІНЕКОЛОГІЧНИХ ПОСЛУГ

ЦЕНТР ПРОФІЛАКТИКИ, ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ ЗАХВОРЮВАНЬ, АСОЦІЮВАНІХ З ПАПІЛОМАВІРУСНОЮ ІНФЕКЦІЄЮ (HPV)

Альтернатива - Є!

м. Львів, вул. Героїв УПА, 73
тел.: (032) 232-77-83, (063) 230-18-72
e-mail: alternatyva.ivf@gmail.com
www.ivf.lviv.ua, skype - [alternatyva.ivf](https://www.skype.com/partners/alternatyva.ivf)

4-7 ЖОВТНЯ

LVIV
FASHION
WEEK

ОФІЦІЙНІ ФЕШН-ВЕЧІРКИ

**Золотий
Лев**

ОФІЦІЙНИЙ ПАРТНЕР ВЕЧІРОК

YAMAGIWA

J A P A N

ЕЛІТНІ ЯПОНСЬКІ ПЕРЛИ

*Подарувати перлину -
означає освідчитись у коханні...*

ЮВЕЛІРНИЙ
БУТІК

Ювелірний бутик „Колекція” офіційний дистриб'ютор компанії YAMAGIWA

м. Львів, вул. Театральна, 4, тел.: (032) 235 68 76

www.jbk.com.ua